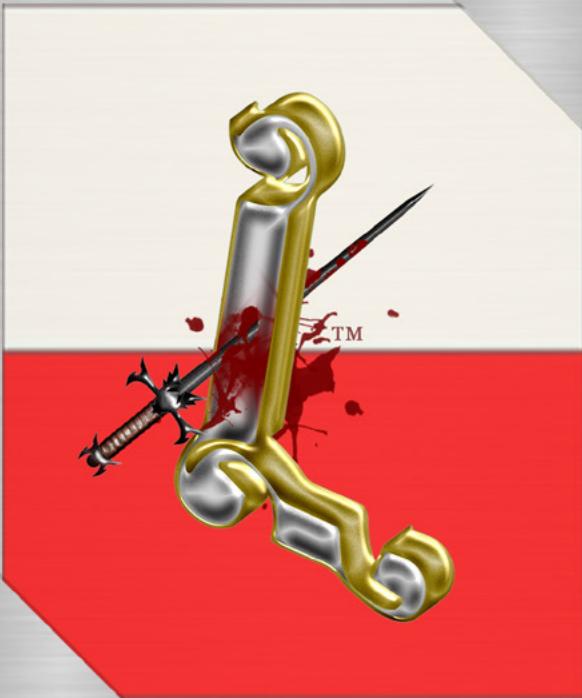

POLSKA MASAKRA

...podzielił słowiańskiej rasy
poprzez bezlitosną destrukcję języka!

SRPSKI

ENGLISH

Goran Poletan
w konsultacji z
Urszulą Kotnowską

POLJSKI MASAKR

...podela slovenske rase
kroz nemilosrdno uništenje
njihovog jezika!

THE POLISH MASSACRE

...division of the Slavic race
through merciless destruction
of language!

CEEC
“SPHERE”
in association with

**The European Institute
of Early Slavonic Studies,
London, Great Britain**

POLSKA MASAKRA

POLJSKI MASAKR

THE POLISH MASSACRE

DOWNLOADED FROM:
www.SRBINDA.COM

Izdavač / Published by:

Ekološko-etnološki kulturni centar “Sfera” /
Center Of Ecology, Ethnology and Culture “Sphere”

Novi Sad, SERBIA, 2012

in association with

The European Institute of Early Slavonic Studies, London, Great Britain

COPYRIGHT © 2012 by GORAN POLETAN

DESIGN & LAYOUT : SRBINDA

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the author.

ISBN : 978-86-85539-12-1

**CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад**

811.162.1 (091)

POLETAN, Goran,

**Polska masakra = Poljski masakr = The Polish massacre /
Goran Poletan w konsultacji z Urszulą Kotnowską. – Novi Sad
: Centre of Ecology, Ethnology and Culture “Sphere”, 2012. – 145 str.**

**Način dostupa (URL) : <http://www.srbinda.com/>. – Tekst
uporedo na polj., srp. i engl. Jeziku. – Goran Poletan: str.
144. – Ursula Kotnovska: str. 145.**

ISBN 978-86-85539-12-1

1. Kotnovska, Ursula [autor]

a) Польски језик – Историја

COBISS.SR-ID 274827271

POLSKA MASAKRA

Rzymski pisarz Klaudiusz Ptolemy (200 AD) dostarczył dokładną listę europejskich i azjatyckich toponimów i etnonimów, oświadczając przy tym iż Sarmatianie i Słowianie to dokładnie ten sam naród rozsiany po całym europejskim kontynencie: ‘Sarmatia, quae in Europa est definitur a septentrionibus oceano Sarmatico, juzta venedium sinum, et parte descriptione hanc’. Na podstawie archeologicznych dowodów, Sofija Davidovic-Zivanovic udowodniła że Sarmatianie i Słowianie to ci sami ludzie. Nestor (1200 AD), mnich z Kijowa, napisał prehistoryczną historię Słowian twierdząc że, zgodnie z Joseph Shafaric, wszyscy Słowianie byli potomkami trzeciego syna Noah o imieniu Jafet oraz że po wielkiej powodzi zamieszkali oni na kontynencie europejskim. Franz Kont w swojej sławnej pracy ‘Słowianie’ stwierdza iż zgonie z Hederem Słowianie zajmują więcej miejsca na ziemi niż w historii. W każdym razie nie ma żadnej wątpliwości że zamieszkiwali na dużym obrzarze europejskim od Skandynawi i Bałtyku na północy do Morza Śródziemnego na południu oraz od Francji i Brytanii na zachodzie do Azji na wschodzie. Sofija Davidovic-Zivanovic, w czasie archelogoicznych wykopalisk przy zródlach rzeki Tamizy udowodniła że przybycie Słowian na ziemię brytyjską sięga Epoki Bronzu. Najnowsze antropologiczne i genetyczne badania udowodniły że Słowianie to pierwotny naród całego kontynentu europejskiego. Nieuzählone toponimy i inne słowa w językach europejskich wywodzą się z języka słowiańskiego. Istnieją liczne książki które już badały ten temat.

Niektóre nordycko-niemieckie kraje były poirytowane

faktem iż większość ich ludności ma pochodzenie słowiańskie, szczególnie w czasie gdy kraje niemieckie jednocozyły się w duże imperium. Ideologia ta dała pochodzenie nordycko-niemieckiej doktrynie historycznej która używając wszelkich dostępnych środków usiłowała pomniejszyć wszystko co słowiańskie między innymi dzieląc słowiański naród. Przykładem takiego podziału było odseperowanie Słowian w Polsce od innych słowian głównie z Serbi i Rosji, co zostało opisane w tej książce przez Gorana Poletan i Urszulę Kotnowską. Polska, położona pomiędzy Rosją na wschodzie i Niemcami na zachodzie była wspaniałym gruntem dla machlojek niemiecko-nordyckiej doktryny. W czasie tej walki początkowo narzucono inny i nienaturalny alfabet który zmienił codzienne słownictwo ludności pozbawiając go jego orginalnej słowiańskiej formy. Z czasem wymowa tych słów również uległa zmianie chociaż ich rdzeń przetrwał do dzisiaj, gdyż byłoby to bardzo trudne by zmienić język do tego stopnia by w zupełności nie miał brzmienia słowiańskiego.

Autorzy tej książki używając jasnych dowodów zdołali nie tylko udowodnić nielogiczność współczesnego polskiego alfabetu narzuconego przez nordycko-niemiecką doktrynę, lecz także udowodnili irracjonalność współczesnego polskiego języka. Rezultatem tych działań jest to, iż obecnie można znaleźć więcej różnic niż podobieństw między polakami a innymi Słowianami. Nordycko –niemiecka doktryna dokonała swojego dzieła nie tylko w Polsce ale również w innych słowiańskich rejonach na terenie Europy. W drugiej części Europy, w krajach zachodnich,

wszystko co było pochodzenia słowiańskiego zostało systematycznie wymazane.

W tym momencie naszym celem nie jest streszczenie książki napisanej przez Gorana Poletran i Urszulę Kotnowską o masakrach polskiego języka. Po prostu pragniemy zaprosić czytelnika do dokładnej analizy dokumentacji i dostarczonych przykładów braku logiki. W ten sposób będą oni mogli rozpocząć swoje własne poszukiwania korzeni słów z ich języków by w ten sposób zrozumieć rozmiar zniszczeń jakich dokonała w ich językach reforma wywołana przez nordycko-niemiecka doktrynę. Poprzez zmianę języka słowiańskie korzenie z czasem wyblakły i w konsekwencji historyczny obraz pochodzenia i rozwoju Polski uległ zmianie. Pod wpływem Niemców i Kościoła Rzymsko-Katolickiego pierwotna proto-słowianńska ludność zaczęła wyglądać jak nowo-przybyła populacja, pozbawiona swojej prehistorii i podłożą w Europie.

To główna przyczyna dla której zachęcamy by czytelnik dokładnie przestudiował ten tekst i zastanowił się nad jego treścią w celu wyciągnięcia własnych wniosków. Pozwólmy by czytelnik sam ocenił ten dokument.

Prof. Dr. Srboljub Živanovic,

- *The European Institute of Early Slavonic Studies,*

London, Gt. Britain, Director

- *The International Slavonic Academy of Science, Culture,*

Education and Art, Branch of Gt.Britain and Ireland, Chairman

POLSKA MASAKRA

Goran Poletan

w konsultacji z

Urszulą Kotnowską

Pozwól swoim myślom powędrować do nie tak dalekiej przeszłości i poświęć chwilę by wyobrazić sobie Europę w okresie od 100BC do 100AD, miejsce i czas który był prawdziwym rajem dla słowiańskiej rasy. Mieszkańcy tego regionu mówili tym samym językiem, językiem swoich przodków, wierzyli w tego samego Boga, Boga swoich przodków i podróżowali swobodnie po ich ziemi bez granic, ciesząc się uśmiechem swego uwielbianego symbolu, Słońca.

Ziemią postrzeganą jako rzecz święta należącą do Boga najwyższego nie można było handlować a przez to zniewalać bądź zaniedbywać w jakikolwiek sposób. Żyjąc w pokoju mogli do woli podróżować, zakładać obozowiska, budować domy czy nawet tworzyć nowe szczypy kiedy to było korzystne. Jednak gdy tylko odkryli bardziej żyzny zakątek bądź też korzystniejsze miejsce na polowania mogli się przenieść zostawiając to terytorium dla innych Europejczyków którzy mogli korzystać z niego na tych samych warunkach. Te same reguły obowiązywały w przypadku kopalni, morza, jeziora czy też miejscowości nad rzekami.

W przeciwnieństwie do obecnych praktyk, handel nie był naznaczony krwią. Ludzie, inteligentni i nieustraszeni, poznawali sąsiednie kontynenty i brali cokolwiek zapragnęli wzbogacając w ten sposób swoją ojczystą niezliczonymi bogactwami. Ponieważ bydło było głównym zródłem pożywienia, widziano pasterzy którzy emigrowali na południe w czasie ostrej zimy bądź też na północ w czasie wiosny kiedy to promienie słońca malowały łaki żywą zielenią.

Od południowych mórz do północnego Bałtyku zamieszkiwała grupa szczełów i poza optymistycznym i czarującym głosem ptaków Natura dostrzegła potrzebę stworzenia ludzkiego języka, tak pięknego iż mógłby być konkurencją dla głosu słowika, jedyny język jakim posługiwał się dokładnie każdy Europejczyk.

Pisząc o nich w swoich kronikach Cezar nazywał ich Suebi (jak wszyscy inni którzy mówili po łacinie nie potrafił on wymówić słowa Srbi- w obydwu przypadkach oznaczało to wszyscy członkowie rasy) i pisał że mieszkali w 100 kantonach, i że każdy z nich wnosił wkład do wspólnej armi w postaci 1000 mężczyzn którzy odbywali tam służbę przez rok.

Tak było do momentu gdy pewne jednostki, nie będące w stanie zrozumieć pojęcia honoru, użyły broni tchórzy jaką jest zdrada i tym samym pomogli ludziom spoza Europy podbić obszar Gaul. Odzieleni teraz od swoich wschodnich słowiańskich braci stopniowostawali się zatruci od środka, w końcu zapewniając bezpieczną linię obrony dla Rzymu.

Nie będąc w stanie przejść przez Rhine przez wieki i nie znajdując radości w byciu nieustannie atakowanym przez szczeły Słowiańskie Cezar wreszcie wybudował most zwodzony i po jego skonstruowaniu zebrał wreszcie wystarczająco dużo odwagi by zadeklarować wojnę. Jednakże jego sukces nie trwał długo. Zostało odnotowane że doszły go wówczas wieści iż Suebi przygotowywali się do zbrojnego ataku. W rezultacie wykonał manewr taktyczny i zwrócił przez Rhine niszcząc swoje dzieło i na zawsze porzucając myśl o podobnych przygodaach.

Był to czas nieograniczonej gościnności. Jak odnotowano w starych kronikach gdy ktoś odmówił posiłku i schronienia podróźnemu w niektórych wioskach jego właśni sąsiedzi palili jego domostwo w ten sposób dając mu do zrozumienia, że nie jest on człowiekiem i nie zasługuje by pośród nich żyć. Jednakże ta właśnie gościnność musiała ich w końcu drogo kosztować. Pozwalając kupcom na przebywanie w swoich szczepach bardzo często nieświadomie zapraszali szpiegów przysłanych z bliskiego wschodu, którzy cierpliwie zbierali informacje i pracowali nad swoim głównym planem: jak pozbawić mocy rząd i wreszcie podbić całą Europę. Ponieważ byli bardzo spostrzegawczy, doszli do wniosku że jedynym możliwym do wykonania planem będzie podzielenie szczepów słowiańskich przez skłocenie ludzi i ich wodzów!

W miarę upływu czasu słowiańska rasa porzuciła sposób życia swoich przodków i szukała łatwiejszego życia... zawsze niefortunny wybór! Zamiast samym zapoznawać się z nowymi kontynentami i zabierania z nich potrzebnych rzeczy pozwalali na to by przybywało coraz więcej handlarzy handlujących na ich terytorium, zezwalając im nawet na osiedlenie się i zakładanie własnych biznesów. Ci właśnie handlarze zostali wykorzystani by zatrwać szczepe od wewnętrz, i uważali każdy czas którego nie wykorzystali na wywołanie nowej kłótni za stracony. Zabrało im to dużo czasu, lecz w końcu zdołali skorumpować wystarczająco dużo przywódców by osiągnąć swój cel, stworzenie centrum handlowego na ziemi europejskiej-Rzymu. Oczywiście ludzie protestowali lecz skorumpowani już wówczas przywódcy utrzymywali że to

korzystna sytuacja i posunęli się tak daleko, że bronili Rzymu przy pomocy armii słowiańskiej uzskując za to oczywiście słoną zapłatę od handlarzy dalekiego wschodu.

Zjednoczeni Słowianie nie mieli żadnych poważnych wrogów i nawet małe szczeopy zamieszkałe na granicy z Rzymem nie miały żadnych problemów z samoobroną. Ludzie czuli się bezpiecznie wiedząc że w każdej chwili mogliby z łatwością zetrzeć Rzym i jego mieszkańców z ziemi europejskiej czy też zależnie od nastroju przynajmniej ukarać ich za jakiekolwiek wrogie działania. Kilka wieków później okazało się to prawdą...

Pogwałcając prawa gościnności Mieszkańcy Rzymu zapomnieli, że byli jedynie gości w Europie i pozbawieni honoru skorzystali z pierwszej możliwej szansy by zebrać wystarczająco funduszy i armii, którą użyli by zaatakować sąsiednie szczeopy. Oczywiście ta dziecienna prowokacja nie uniknęła kary. Uzyczenie własnej ziemi innym ludziom tylko po to by później być przez nich zaatakowanym zaszokowało Słowian. Tak niegodne zachowanie było obce dumnym słowiańskim szczepom i przywódcy współpracujący z Rzymem nie mogli powiedzieć ani zrobić nic by powstrzymać nieuniknione konsekwencje.

Zdając sobie sprawę, że Rzym to jedynie wróg przepelny tchórziwymi zdrajcami, Słowianie zdetronizowali swoich zdradzieckich liderów i zjednoczyli się pod imionami Huni, Vizigoti, Ostogoti i Vandali prześlizgując się przez rzymskie terytorium jak gorący nóż przez masło.

Jednym z przykładów zniszczenia Rzymu zaświadczonym

przez historyków było udziałem Gotów Alaricha jako rezultat opóźnienia płatności słowiańskim żołnierzom przez Rzymian. Inny przykład mówi o Atili Dragomirze Hun, przed którym klęczał rzymski papież błagając by rzymskie prowokacje ukarane zostały jedynie w delikatniejszy sposób, obiecując w zamian podwojenie ich rocznych spłat w złocie, srebrze, jedwabiu i pieprzu. Jednakże żadna ilość złota czy srebra nie zdołała powstrzymać króla Vandalów, Gajzericha, od zdemolowania Rzymu. Spędził on kilka tygodni niszcząc wszystko co napotkał na swojej drodze zabierając wszystko co miało jakąś wartość włącznie z księżniczką rzymską (Yevdokosią, młodszą).

Wydaje się że podręczniki historii używane w szkołach na całym globie które opisują Rzymskie Imperium jako doskonałość są tylko tworem czyjejś bujnej wyobraźni, i powinny dalej być w obiegu lecz tylko w szkole podstawowej gdyż bajki zabawiają tylko dzieci młodsze. Realistycznie zamiast mówić o Rzymie jako potędze powino się go opisywać jako bewstydną dziwkę okrytą srebrem i złotem którą mógł mieć każdy mężczyzna jeżeli tylko był gotowy zbrudzić swoje dłonie.

Odmienne niż środkowo wschodni Rzymianie Słowianie uważali heroizm, sprawiedliwość i równość jako swoje najwyższe wartości. Największym szacunkiem cieszyli się nie najbogatsi lecz ci, którzy najwięcej dawali potrzebującym.

Choć dziś niewielu ludzi wie o istnieniu dawnego wspólnego języka, kultury i tradycji wszystkich Europejczyków, pozostałości tych zespalających czynników wciąż istnieją i można je odczytać

łatwiej niż sobie wyobrażamy.

Jak wszyskim wiadomo, głównym czynnikiem zespalającym ludzi jest sam język. Wiedząc że jest on głównym filarem podtrzymującym kulturę, tradycję i narodową tożsamość gdy zniszczymy język narodu jego kultura i tożsamość słabną do tego stopnia, że przestają one dawać obywatelowi siłę, dumę i emocjonalną wartość, gdyż utrata języka powoduje, że zupełnie tracimy kontakt z naszą kulturą, przodkami i własnymi genami.

Gdy zaczniemy poszukiwania pochodzenia Europejczyków, nie możemy ufać dyscypliom które skalane są codzienną polityką (takie jak np przykład historia), lecz wybrać źródła bardziej wiarygodne. Jakieź źródło może być bardziej wiarygodne i autentyczne niż język, który rozrzerza się w dziedziny etymologii, mitologii, etnologii i wreszcie historii. Gdy te poszukiwania prowadzą nas do nieuniknionych poszukiwań matki języka wszystkich Europejczyków, bardzo szybko wyeliminujemy wszystkie języki Europy Zachodniej, zdając sobie sprawę, że nie mają one nic wspólnego z orginalnym językiem tych terenów (niestety ludzie żyjący w zachodniej Europie nie są w stanie rozszyfrować znaczenia swoich własnych imion i nazwisk bez uciekania się do biblijnego środkowo wschodniego języka), i wówczas ślad zaprowadzi nas do grupy języków słowiańskich. I dopiero wtedy staje się bardzo interesująco...

Gdyby dziś zapytać liczne Słowiańskie grupy o ich wspólne pochodzenie niektóre zaprzeczyłyby takiej ewentualności a już z pewnością zanegowałyby iż wariant językowy innej grupy jest

bliższy orginalnemu językowi niż ich własny. Jak zmieniano te języki czy też bardziej prawidłowo dialekty i czy zmiany te były rezultatem procesu czy też zostały narzucone przez jakieś grupy polityczne? I jak ostatnia forteca walcząca o wolność Europy została podzielona i wreszcie podbita?

Dzisiejsze liczne grupy słowiańskie funkcjonowały niegdyś jako jeden naród, którego grupy określone były przez geograficzny obszar jaki zajmowały takie jak pole (polje), hrbaty (hrvati, brda, gore), pomorie (pomorze) czy granica (kraj, krajina) czy też przez rzeki lub inne charakterystyczne fizyczne bądź temperaturowe czynniki. Ci którzy mieszkali na polach polas (polja (nazywani byli Polani i Poljaci (Polaci)), ci którzy mieszkali na wzgórzach – Brda, hrbati, nazywani byli Brdjani o Hrbati (Hrvati), ludzie zamieszkujący pomorze nazywani byli Pomoryans (Pomorjani, Pomorzani, Pomorci, Primorci...), podczas gdy ci którzy byli na granicy z nie słowiańskimi narodami zwani byli strażnikami granic-Ukraińcy, Krayishnitsi... Oczywiście gdy przemieszczały się w nowe rejony nazywani byli na nowo zgodnie z nowym terytorium.

Ci którzy mieszkali nad rzekami otrzymali adekwatne nazwy: Wisła-Wislani, Bosnia-Bosanci (Bosnians), Raska-Rashani, Zeta-Zecani, Borda-Bodrici, a ci którzy znani byli z wybuchowego charakteru zwani byli Lyutici (lyut-wściekły), Serdici (serdit-wściekły), Vilci (vilk-wilk)).

By ukryć wszystkie szczegóły które mogły by tym narodom przypominać o wspólnym pochodzeniu, wróg zawsze starał się szydzić ze wspólnej nazwy na ich wszystkich-Srbi, Serbi (jak

Suebi, imię które później zmieniło się na Swabi i Shwabe, by ułatwić wymowę nowym nie europejskim ludom zamieszkającym na słowiańskim kontynencie), choć w czasach rządów Ottomana na Bałkanach, wszyscy którzy nie byli Turkami nazywali siebie Srb.

Wiedząc że antycznym imieniem Słowian było Srb (co dzisiaj w Indiach znaczy ‘wszystko i wszyscy’), staje się jasne dlaczego tak ważne było aby wszyscy słowianie zrzekli się swojego imienia i odwrócili się plecami do swojej świetnej przeszłości, w konsekwencji osłabiając pozycję całego swojego narodu. Pierwotnie, jak zostało odnotowane w kronikach, ci którzy mieszkali na północy mieli jaśniejsze włosy i znani byli jako Serbowie, a ci usytuowani na południu mieli ciemniejsze brązowe włosy, więc zwani byli czerwonymi Serbami.

Jak to możliwe że każde z nowo powstałego państwa słowiańskiego wybrało inny sposób na zmianę swojego własnego języka? Czy była to próba nowej elity na ugruntowanie swojej pozycji czy też było to zaplanowane poza tymi narodami i ich ludźmi? Jedno jest pewne: żaden naród nie zaakceptował by żadnych dramatycznych zmian w swoim języku z własnej woli. Wręcz przeciwnie, walczył by o jego przetrwanie wszystkimi możliwymi środkami. Najważniejszym pytaniem jest: jakie sztucznie stworzone okoliczności pomogły ciemnym mocom w ich misji zniszczenia wszystkich słowiańskich języków i jakie kierowały nimi motyw?

By zrozumieć proces destrukcji orginalnego europejskiego języka musimy zacząć od źródła to jest od samego początku

rzymskiego imperium. Wszyscy wiemy, że wszystkie grupy poza Rzymem mogły się porozumieć tym samym językiem, oraz że Rzym jak wspomniano wcześniej był faktycznie jedynie małym nieistotnym miejscem handlu (ciekawe że wiele wyrazów słowiańskich jest wciąż obecnych we Włoszech, i są one niezmodyfikowane do dnia dzisiejszego w Calabri i na Sycylii). Prawdziwa zmiana zaczęła się od pojawienia się chrześcijaństwa na ziemi europejskiej, które nie tylko agresywnie rozprzestrzeniło swoją wiarę ale również w ten sam sposób zmieniało język na podbitych terenach.

Czarne wieki nie mogłyby być lepiej zilustrowane niż przez czarną armię chrześcijańskich misjonarzy, którzy niszczycyli i palili wszystko co należało do orginalnej kultury danego miasta, co czynią podobnie dzisiaj w krajach Pacyfiku, na przykład ciemne i ponure katedry zastepują miasta tradycyjnych świątyń poświęconym bóstwom takim jak na przykład Svantivit i Triglav, których imiona mają dokładne i logiczne znaczenie w lokalnych językach, w odróżnieniu od imion biblijnych które nie znaczą nic dla Europejczyków. W niektórych kronikach tego czasu czytamy iż tysiące ludzi zginęło w ciągu jednego dnia, tylko dlatego że praktykowali rytuały które wyrażały wiarę ich przodków i wszyscy znamy ‘wspaniałe pomysły’ Inkwizycji, które z wielką cierpliwością i troską zniszczyły żenską wiedzę przekazywaną z pokolenia na pokolenie. Robili to bezlitośnie torturując swoje nieszczęsne ofiary w nadzieję skradzenia antycznej wiedzy tylko po to, by później je zamordować z zimną krwią i tym samym nie pozostawić żadnych świadków swojej zbrodni zainspirowanej przez samego diabła.

Poza Kościolem starożytne kroniki wspominają roównież ‘legendarnych oświecicieli’, Cyryla i Metodego. Poza swoim ojczystym językiem, Hebrajskim, mówili oni po słowiańsku i wyruszyli oni na europejski kontynent by pomóc uczynić Słowian piśmiennymi. Ciekawe że jeden z nich narzucił Łacinę a drugi Cyrylicę by jeszcze bardziej podzielić ludzi Europy. Czyż Słowianie mogli być analfabetami gdy czytamy w starożytnych kronikach, iż niezliczona ilość Rzymian opuszczała Rzym by uczyć się u Słowiańskich filozofów (Dacian i Thracian).

Oczywiście każdy z nas słyszał powiedzenie:’Wywołaj kłótnie i rządź’ i na szczęście jest tak wiele udokumentowanych faktów, że nawet najbardziej uparci muszą przyznać, że Europa była podzielona z wielką pomocą przybywającą w postaci Kościoła. Poza pomaganiem kryminalistom bez serca w ich misji brutalnej masakry narodowego języka, największym zmartwieniem kościoła a w szczególności wszystkich środkowo wschodnich religii było zawsze rozsianie nienawiści wśród braci.

A jak atrakcyjnym i moralnie wyższym świat chrześcijański wydawał się Słowianom może być poświadczone przez odpowiedź posłaną do Rzymu przez Lusatian Serbów na propozycję zaakceptowania chrześcijanstwa:’Wy prosicie nas byśmy wyrzekli się wiary przodków...? Wy, posród których są tchórze, złodzieje i kłamcy... Do diabla z wami i z waszą religią!!!’

Jednakże, ilu z nas śmiało by zaakceptować prawdę i przyznać ze uznaliśmy wiarę i ideologię tych którzy torturowali i zabijali naszych przodków, których ostatnie słowa skierowane do

ich potomków mówiły by kochali swoich braci i nie zapomnieli ich wiary. Zamiast pomóc duszom przodków którzy walczyli o wolność w Europie spoczywać w spokoju, my, dzisiejsza armia tchórzliwych zdrajców, nie chcemy dzisiaj uznać prawdy. Przez pokolenia zatruci od wewnątrz nie mamy wystarczająco odwagi by nawet uciec przed głupotą fałszywej iluzji, którą z diabelskim samolubstwem i złem przekazujemy nawet swoim dzieciom, jak smiertelną i zakaźną chorobę.

Naturalnie największa kłótnia wywołana była pomiędzy najbliższymi plemionami, którzy jeszcze niedawno byli krewnymi i którzy zaakceptowali (coż za niespodzianka) inne sposoby wiary w Chrześcijanizm i jego dogmaty. Niezależnie od tego czy byli to Polacy i Rosjanie, dwa antagonistyczne ugrupowania Ukrainieczyków, czy też serbskie regiony, Bośnia, Chorwacja, Monte Negro, czy Macedonia (wystarczy wymienić słowiańską część Europy której język na tyle się nie zmienił że nie byli w stanie być świadomymi swojego wspólnego pochodzenia), zawsze były jakieś podziały pomiędzy braćmi.

Każdy z wyżej wymienionych obszarów w jakimś punkcie historii rządzony był przez obce elementy polityczne, i oczywiście jest iż w interesie każdego władcy było skłocenie tych terenów na ile było to tylko możliwe by ich rozdzielić. Jednym z najskuteczniejszych broni był właśnie język.

W obliczu walki z przebiegły i skomplikowanym wrogiem całe zastępy Słowian atakowane były różnymi sposobami, zmuszone więc były do stworzenia różnych sposobów obrony. Każdy z nich

musiał nieustannie spoglądać w kierunku wroga podczas, gdy ich plecy chronione były przez ich braci. Ponieważ musieli patrzeć tylko w jedną stronę nie wyczuwali pełnego zagrożenia, szczególnie dlatego iż mogli pomagać sobie w najbardziej znaczących walkach.

Nie widzieli potrzeby umacniania swojego braterstwa, wierząc że nie jest możliwe by wywołać kłopotnie wśród braci. Jednakże zajęci obroną swojej ojczyzny zapomnieli o handlarzach zamieszkujących ich terytorium. W miarę upływu czasu mieli coraz mniej okazji by sobie pomagać i po jakimś czasie zauważyli iż nawet mówią nieco inaczej, a wtedy wróg natychmiast dostrzegł swoją szansę i nie zastanawiał się nawet przez sekundę..!

Użył on wszystkich sposobów by podzielić ich jeszcze głębiej. Jego argumentem był fakt iż różnica w języku świadczy o ich różnym pochodzeniu, ponadto fabrykowali różne opowieści o Visigoti, Ostrogoti, Huns, Vandali, Suebi, Heruli, Langobardi... wymienając ich jako plemiona nie spokrewnione, choć, cóż za niespodzianka, pochodzili oni z tego samego obszaru, pomiędzy Dunajem a Morzem Bałtyckim, który nota bene wziął swoją nazwę od rządzącej dynastii Vizigots-Balta, które to nazwisko jest dalej popularne w Serbi nawet dzisiaj. Podobnie jak Bałtyk inna wersja tej nazwy jaka istnieje w Serbi i innych krajach Słowiańskich. Zanim Morze Bałtyckie zostało tak nazwane znane było jako Vendidli Mare i Mare Suebicum nazwane od Wends czy też Suebs-Srb's).

Wróg grał w szachy z teraz juz podzielonymi obszarami przy pomocy Turków i Tatarów, i tworząc garnizon na północy-Krzyżaków. Rosjanie musieli walczyć z Tatarami, Krzyżakami i

Turkami bez znacznej pomocy swoich braci z dzisiejszej Polski, którzy zajęci byli ciągłymi walkami z Tatarami, Krzyżakami i już zgermanizowanymi plemionami wschodnich Słowian. Jedyna pomoc dla Polski i Dzisiejszej Ukrainy pochodziła z Serbi, która sama toczyła ciężki bój z Rzymem, Bizancjum, Węgrami i nową potegą na ziemi europejskiej-Turcją. Oczywiście największy wróg-Rzym, z kąd pochodziły wszystkie plany, nie tylko atakował z zachodu ale również systematycznie powodował nowe kłótnie pomiędzy słowiańskimi plemionami stwarzając coraz większy rozłam.

Mając na uwadze stare założenie: 'Silna Serbia-silna Polska', wróg wiedział iż należało odzielić północną część tego samego narodu od jego południowej części. Bizancjum zrobiło w Europie środkowej to, co Rzym zrobił na północy-stworzyło między nimi garnizon, który miał być użyty w ten sam sposób jak Krzyżacy na północy. Ponieważ byli na granicy (MEDZA) pomiędzy dzisiejszą Serbią i Polską, ludzie nazywali ich Medzari lub Madzary, i nazwa ta zachowała się do dzisiaj. Szkoda jaką wyrządzili na polu języka była dużo większa niż ta na polu walki...

Dowodem iż powiedzenie 'krew nie woda' jest słuszne może być wydarzenie kiedy to Serbska ciężka kawaleria i ich sławni Skrzydlaci gusarze, czy jak nazywali ich Magyars, husarze, walczyli o wolność obszaru dzisiejszej Polski i Ukrainy przeciwko Tatarom i Krzyżakom, nie tylko przed i po utworzeniu sztucznej granicy-Węgier, lecz nawet po czasie gdy główna Serbia była pod władaniem Turków, gdyż uważali, że każda część słowiańskiego kraju jest ich własną ojczyzną. Skrzydlaci husarzy stali się później

elitarną siłą Polski i Węgier.

Wiedząc iż wszystkie utracone terytoria rządzone były przez zagraniczne polityczne organizacje które pragnęły zniszczyć tozsamość wszystkich Europejczyków, nie trzeba wiele więcej wiedzieć by zrozumieć że popełniane okrucieństwa trwały przez wieki i były przede wszystkim skierowane na wyniszczanie orginalnego języka. Najbardziej wymownym przykładem jest prawdziwa masakra orginalnego języka w Polsce, gdzie, jak przekonamy się, wrogowie byli tak pewni swojej pozycji, że nawet nie próbowali zatrzeć śladów swojej brudnej roboty poza tymi śladami jakie pozostawiły światłe jednostki, które kochali swoich rodaków lecz zmuszone były brać udział w tej brudnej robocie, jednocześnie czyniąc co tylko było w ich mocy by przyszłe pokolenia, urodzone w lepszych czasach, z łatwością odgadły co naprawdę się działo i znów uznali język swoich przodków).

BARBARZYNCY W CZARNYCH HABITACH W MISJI WYNISZCZENIA POLSKIEJ DUSZY I TOŻSAMOSCI

Jak mówi stare porzekadło, każde зло niesie coś dobrego, i my nie bylibyśmy w stanie zrekonstruować orginalnego języka wszystkich Europejczyków, gdyby turecka okupacja Bałkanów nie miała miejsca. Chodzi o to, że ponieważ Turcja Otomana potrzebowała dyplomatycznego języka by ułatwić sobie negocjacje z krajami europejskimi, zaistniała logiczna decyzja by w tym celu używać języka serbskiego (w całym imperium Otomana, które

składało się z 34 krajów, używane były 4 równorzędne języki: turecki, język zwykłych ludzi, arabski-język religi ze względu na Koran, perski, język literatury i, trudno uwierzyć, serbski, język wojskowy i dyplomatyczny (nie było nawet jednego sułtana który nie potrafiłby mówić po serbsku, gdyż w tych czasach uważano iż tylko niewykształceni nie znają tego języka). Na ironię losu, serbski wróg wbrew swojej woli przyczynił się w największym stopniu do zachowania serbskiego języka, gdyż w takiej sytuacji zwykli ludzie (jedyni prawdziwi obrońcy języka w każdym kraju) zostali zostawieni w spokoju przez kościół, który w każdym kraju uważał rodzimy język i kulturę za największe swoje zagrożenie.

Mając to na uwadze możemy stwierdzić z całą pewnością że zaledwie kilka wieków temu wszystkie słowiańskie kraje mówiły takim samym lub bardzo podobnym językiem co Serbowie, i możemy przetestować tą teorię używając ją dla porównania w poszukiwaniu orginalnego języka w innych rejonach słowiańskich. Z pewnością teren dzisiejszej Polski jest z nich najbardziej interesujący.

1. ZACZNIJMY OD Ł.

Gdyby złoczyńcy byli bardziej dokładni w swojej brudnej robocie i dołożyli więcej starań by ukryć jej dowody, byłoby dzisiaj dużo trudniej udowodnić że na komendę zmasakrowali oni język polski, by tylko uczynić go innym od serbskiego. Pewni swojego sukcesu czy po prostu za leniwi by ukryc L ktore ‘przekreślili’ i bez

żadnych lingwistycznych powodów, ‘ochrcili’ go przekształcając w V, dzisiaj więc możemy prześledzić ich pracę porównując te słowa w języku polskim i serbskim.

Na przykład gdy spojrzymy na serbskie słowa takie jak slava, dlan, plug, plot, kolo, golub, glava... i gdy ‘przekreślmy’ w nich l, otrzymamy polskie słowa o dokładnie tym samym znaczeniu (sława, dlon, plug, plot, koło, gołab, głowa...).

2. UKORONOWANIE O.

Jak w poprzednim przykładzie wystarczy dodać kropkę nad o do wielu serbskich słów i będziemy je mieli o tym samym znaczeniu w dzisiejszym polskim języku. By przytoczyć parę przykładów: dvor, Bog, boj, gora, bol, nož, rog... (dwór, Bóg, bój, góra, ból, nóż, róg...).

3. WYDAJE SIE, ŻE NIEKTÓRE SŁOWA NIE BYŁY WYSTARCZAJĄCO TRUDNE DO WYPowiedzenia KIEDY MIAŁY R, WIĘC TRZEBIA BYŁO DOŁOŻYĆ Z PO LITERZE R.

Ten trzeci z kolei przykład jest prawdopodobnie najbardziej niedorzeczny, gdyż wiemy wszyscy że ludzie mówiący grupą języków łacińskich wymawiają słowa z literą r z wielką trudnością, możemy sobie więc wyobrazić jak trudno im było (choć w tym przypadku nie tylko im) wymawiać te same słowa z dodatkiem

z po literze r. I to dokładnie zrobili ‘sławni reformatorzy’ języka polskiego.

Nie tylko zamienili more na morze, dobro na dobrze, breg na brzeg... ale również zmienili tak trudne słowo jak jasterb na jastrząb.

Jednak, co byłoby gdyby ten proces zmiany pochodził ze strony przeciwnej?

Popatrzmy na parę słów które udzielą nam dokładnej odpowiedzi:

Zanim dostarczymy wam długie listy które będą mówiły same za siebie i będą wystarczające by wytlumaczyć wszystkie te przypadki, damy jeszcze tylko kilka wskazówek by pozwolić by nowi badacze starego języka dzisiejszej Polski zrozumieli to z łatwością.

Serbska strela ma formę strzała gdzie widzimy nawet dwie sztuczne zmiany w jednym słowie, które zostało dołożone po r i ł. Dlaczego ktoś miałby zamieniać słowo, które już jest trudne do wypowiedzenia na nawet bardziej skomplikowane jeśli nie z jakiś podejrzanych przyczyn?

Znajdujemy pierwszy dowód we współczesnym języku polskim, gdzie słowa strzelec (bowman) i strzelać (to shoot, fire) nie mają przekreślonego ł tylko zwykłe l (i nie tylko to; mają nawet e po rz, dokładnie tak jak w serbskim). Po drugi dowód sięgniemy nieco dalej, na neutralne pole północy Niemiec. Dzisiejsze miasto

Stralstrand, orginalnie znane było jako Strela, i jest ono bardzo blisko Polski, podczas gdy jest ono po przeciwej stronie Europy niż Serbia.

W tym samym rejonie znajdujemy dowody na słowa morze i pomorze. W tym przypadku serbskie more i pomorje (jak po rosyjsku i bułgarsku) przybierają formę morze i pomorze, znów nienaturalne z po r i niemiecka Pomerania, można dostrzec że poprzednią nazwą na ten rejon było pomorje-bez sławnego z po r, jak w polskim Pomorze. Co więcej, wyjaśnione to jest w języku polskim przez relacje morze-morski.

W ten sam sposób możemy przetestować słynne o, które stało się u. Na przykład, serbski boj (bitwa) w polskim został zamieniony na bój, jednakże w słowie bojownik i bojowy dostrzegamy jego formę pierwotną bez ó i wymawiane jako proste o zupełnie jak w dzisiejszym serbskim, co kompletnie tłumaczy rdzeń słowa. Dodatkowe przykłady to relacja pomiędzy róg- nosorożec (horn-rhinoceros), ból - boleć (pain – to feel pain) i Bóg - Bogu...

By uczynić z tego bardziej interesującą opowieść, dołączmy do tego kilka innych europejskich języków, które zachowały coś ze swoich pierwotnych form. Zaczniemy od angielskiego. Na przykład serbskie słowo plug ma ‘przekreślone l’ w polskim pług, i gdy poszukamy odpowiedzi w angielskim zobaczymy że l in plough (wymawiane jako plau) pisane jest i wypowiadane jako czyste l, nie jak Ł w dzisiejszym polskim. Mamy podobny przypadek z dzisiejszym serbskim słowem sedlo które pojawia się w angielskim jako saddle (oczywiście jak większość słów angielskich nie

ma żadnego etymologicznego rdzenia w tym języku), podczas gdy w polskim znów pojawia się jako siodło z ‘przekreślonym’ l, i by udowodnić że kiedyś miało nawet bardziej podobną pisownię do serbskiego podamy przykład słowa seat, które w polskim pojawia się jako siedlisko, a w serbskim jako sjedalo.

Może przenieśmy się do języka niemieckiego... Użyjemy słowa plava po serbsku, które znów zmienione było w polskim na płowa z ‘przekreślonym’ l, podczas gdy w niemieckim blau widzimy, że l orginalnie było wymawiane jak w dzisiejszym serbskim. Słowo to można sprawdzić jeszcze raz, gdyż jest ono naprawdę pozyteczne, gdyż plava przechodziła stopniową przemianę oddalając się bardziej od swojego rdzenia: w niemieckim stala sie blau (wymowa blau), podczas gdy w angielskim pojawia się jako blue (wymowa blu). Taką stopniową przemianę widzimy też w słowie osa, po serbsku i polsku osa, posuwając się na zachód w Czechach wosa, gdy zawędrowała do Angli oddana została końcowej zamianie na wasp (wymowa wsp).

Powróćmy do języka polskiego, gdzie liczne przykłady będą samowystarczalne. Już wymieniliśmy dobrze, morze, strzelec... i nie będziemy kontynuować zbyt długo ale tylko przytoczymy kilka najlepszych przykładów: serbskie słowa na mężczyznę i kobietę lekarzy, lekarz/lekarka w polskim nielogicznie odtrzymały dodatkowe z, jednak tylko w formie męskiej lekarz/lekarka, lub trębacz dostał z tylko w liczbie mnogiej (trubadur/trubadurzy), czy też relacja dobry-dobrze. Zakończymy najlepszym dowodem na to iż wszystkie wyżej wymienione przypadki, gdzie rz wymawiane

jest jako z są wymyślone, przytoczymy przykład archaicznego wyrażenia kon rży (po serbsku konj rze) gdzie rży jest jednym z garstki słów, gdzie rz jest wymawiane jako rz, a nie jak z.

By nie popsuć radości tym, którzy zaczną interesujące poszukiwania pochodzenia dzisiejszego języka polskiego, nie odkryjemy dużo więcej lecz damy tylko kilka list niektórych interesujących słów które doświadczyły niedorzeczne zmiany. Naszym głównym celem było zaproszenie do dalszych szczegółowych poszukiwań związanych z historią starożytną, które miałyby na celu odszukanie tożsamości każdego Europejczyka.

Na zakończenie wyrażam nadzieję iż zdołaliśmy udowodnić, że pomimo trwającego wieki podziału, ciągłych obcych rządów i nawet fizycznej bariery jaka była stworzona, ślady wspólnej kultury, języka i pochodzenia Europejczyków od Eagan i Morza Adriatyckiego do Bałtyku nie były w stanie być zniszczone. Na szczęście dzisiejsze pokolenie Słowian zdało sobie sprawę, że siła leży w jedności i zaczynają odkrywać na nowo swoje wspólne dziedzictwo mając nadzieję na przywrócenie swojej świetności.

§

POLJSKI MASAKR

Rimski pisac Klaudije Ptolomej (II vek posle Hrista) je dao preciznu listu toponima i etnonima u Evropi i Aziji, navodeći da su Sarmati i Sloveni isti narod, rasprostranjen po celoj Evropi: ‘Sarmatia, quae in Europa est definitur a septentrionibus oceano Sarmatico, juxta venedium sinum, et parte descriptione hanc’. Sofija Davidović-Živanović je na osnovu arheološkog materijala dokazala da su Sloveni i Sarmati isti narod. Nestor (XII vek posle Hrista), kaludjer iz Pecerske lavre u Kijevu, napisao je preistoriju Slovena u kojoj, prema Jozefu Šafariku, govori da su svi Sloveni potomci proistekli od Nojevog trećeg sina Jafeta i da su oni posle potopa naselili Evropu. Franc Kont, u poznatom delu ‘Sloveni’ kaže da prema Hederu ‘Sloveni zauzimaju veći prostor na zemlji nego u istoriji’. Nema sumnje da su Sloveni naseljavali široka prostranstva Evrope, od Skandinavije i Baltičkog mora na severu, do Mediterana na jugu, i od Francuske i Britanije na zapadu, do Azije na istoku. Sofija Davidović-Živanović je prilikom arheoloških iskopavanja u Tilbariju, na ušću Temze, utvrdila dolazak Slovena u Britaniju još u bronzano doba. Antropološka i genetska proučavanja najnovijeg datuma potvrđuju da su Sloveni autohtonii živalj na tlu cele Evrope. Niz toponima i drugih raznih reči u govorima naroda Evrope ima čisto slovensko poreklo. O ovome su već napisane brojne knjige.

Pojedinim narodima nordijsko-nemačkog porekla jako je smetalo slovensko poreklo njihovih populacija, pogotovo u vreme sjedinjavanja nemačkih država u veliko nemačko carstvo. U tom smislu ‘rodila’ se Nordijsko-germanska škola, koja se trudila da na bilo koji dostupan način potisne sve što je slovensko i da na svaki

način razjedini slovenske narode. Primer takvog razjedinjavanja Slovena u Poljskoj, od drugih slovenskih naroda, u prvom redu od Srba i Rusa, opisan je u ovoj knjizi autora Gorana Poletana i Ursule Kotnovski. Poljska, smeštena izmedju Rusije, na istoku, i Nemačke, na zapadu, bila je plodno tlo za mahinacije Nordijsko-germanske škole. U toj borbi Poljacima je nametnuta prvo drugačija i neprirodna azbuka, koja je njihove uobičajene slovenske reči izmenila tako da im se izgubilo slovensko poreklo. Vremenom se menjao i izgovor, iako su koreni reči ostali isti i нико nije mogao da ih izbriše. Autori ovog dela su uspeli na osnovu niza jasnih primera da ukažu, ne samo na nelogičnosti sadašnje poljske azbuke, koju im je nametnula Nordijsko-germanska škola, već su ukazali i na besmisao pisanja reči u savremenom Poljskom jeziku. Rezultat svega ovoga je da se u sadašnje vreme više ističu razlike između Poljaka i drugih Slovenskih naroda, nego što se govori o onome što je zajedničko sa ostalim slovenskim narodima. Nordijsko-germanska škola je izvršila svoj uticaj, ne samo u Poljskoj, već i u drugim slovenskim narodima Evrope. Sa druge strane, u zapadnim krajevima Evrope brisano je sećanje na sve što je slovensko.

Nije nam cilj da prepričavamo knigu Gorana Poletana i Ursule Kotnovski o masakru Poljskog jezika. Želimo samo da navedemo čitaoce da pažljivo pročitaju i pregledaju iznetu dokumentaciju i navedene primere nelogičnosti. Na taj način će im biti moguće da se upuste u traganje za korenom reči sopstvenog jezika i da shvate kakvu je štetu navela njihovom jeziku reforma izvedena pod uticajem Nordijsko-germanske škole. Promenom

pisma i jezika brisani su slovenski koren, a samim tim menjala se i istorijska slika o poreklu i razvoju poljske nacije. Autohtono praslovensko stanovništvo postajalo je, pod uticajem Germana i Rimokatoličke crkve, jedan narod došljaka, bez porekla istorije i bez oslonca u Evropi.

Ovo je razlog što toplo preporučujemo čitaocima da pažljivo pročitaju ovu knjigu, da o njenom sadržaju razmišljaju i da sami izvuku zaključke na osnovi teksta. Neka sami čitaoci daju svoj sud.

Prof. Dr. Srboljub Živanović,

- The European Institute of Early Slavonic Studies,

London, Gt. Britain, Director

- The International Slavonic Academy of Science, Culture,

Education and Art, Branch of Gt.Britain and Ireland, Chairman

POLJSKI MASAKR

Goran Poletan

u saradnji sa

Ursulom Kotnovskom

Kada bi se nekako mogli vratiti u Evropu u vrijeme između prvoga vijeka Stare i prvoga vijeka Nove ere, zatekli bismo Slovene kako žive kao u pravom raju. Svi stanovnici kontinenta su govorili istim jezikom – jezikom njihovih predaka, vjerujući u jednoga Boga, u koga su vjerovali i njihovi preci. Putovali su, slobodno, svojom nepreglednom teritorijom bez granica, obasjani svojim slavljenim simbolom – suncem.

Pošto je zemlja bila smatrana svetinjom koja je pripadala samom Bogu, ona se nije mogla posjedovati, njome se nije moglo trgovati – nije se mogla kupiti ili prodati, jer bi to značilo skrnavljenje njene svete prirode. Kako su živjeli u miru, ljudi su slobodno putovali, postavljajući logor, gradeći kuće, ili formirajući novu plemensku teritoriju, gdje god bi im se činilo da je područje bilo pogodno za te svrhe. Kada bi, međutim, pronašli bolje lovište, ili plodniju zemlju, oni bi se jednostavno premjestili, ostavljajući svoju dotadašnju teritoriju slobodnom za bilo koga drugog Evropljanina, koji bi poštovao ista pravila. Isti zakon je važio i za rudnike i riječna, jezerska ili primorska naselja.

Za razliku od današnjih dana, region nije zavisio od trgovine. Inteligentni i neustrašivi ratnici su jednostavno izvodili ratne pohode na susjedne kontinente, uzimajući sve što bi im trebalo, obogaćujući tako brojne riznice svoje domovine. Pošto je u ishrani preovlađivalo meso, stoka je smatrana najvažnijim blagom, pa su se tako tokom cijele godine mogli vidjeti stočari, koji bi se kretali, bilo na jug, tokom hladnih zimskih mjeseci, bilo na sjever, u proljeće, kada bi sunčevi zraci počeli da boje polja sjevera u zeleno.

Od južnih mora, pa sve do Baltika, postojao je samo jedan konglomerat plemena a, osim očaravajućeg poja ptica, priroda je izgledala imala potrebu da rodi jezik, tako veličanstven, da bi mogao biti konkurenca i samoj pjesmi slavu - jedinstven jezik kojim je govorio baš svaki Evropljanin. Opisujući ih u svojim hronikama, Cezar ih je nazivao imenom Suebi (kao i svi koji govore Latinskim jezicima, ni on nije mogao da izgovori riječ Srbi - mada obe riječi znače isto: svi i sve), govoreći o njima da žive u 100 kantona i da svaki kanton učestvuje u formiranju zajedničke armije dajući po 1000 vojnika, koji služe vojsku po godinu dana.

Tako je bilo dok jednoga dana neki nesrećnici, koji nisu bili u stanju da shvate kodeks časti, nisu posegli za do tada nezapamćenim sredstvom kod Evropljana – izdajom, pomažući na taj način ne-Evropljanim da zavladaju oblašću Galije. Odvojeni od svoje istočnoslovenske braće, bivali su polako trovani iznutra, da bi poslije nekog vremena postali sigurnim garnizonom za Rimljane. U nemogućnosti da ni vijekovima poslije pređu Rajnu i bivajući konstantno pljačkani od strane Slovena, nisu mogli da jedanput ne pokušaju nezamislivo: slavni Cezar je odlučio da izgradi pontonski most, remek-djelo toga vremena, a sa njim je nekako sakupio i dovoljno hrabrosti da pređe Rajnu, sa jasnim osvajačkim namjerama. Radost mu, međutim, nije bila dugog vijeka... Zapisano je da je tada dobio vijest da ‘Suebi’ spremaju armiju da ga napadnu i odmah je napravio ‘hrabri’ taktički manevr, nazad preko Rajne, uništavajući u paničnom strahu čak i svoje ‘remek djelo mostogradnje’ i zaboravljajući zauvijek pomisao na sličnu avanturu.

To je bilo vrijeme neprevaziđenog gostoprimestva, kada bi, u nekim selima, kako je bilo zabilježeno u starim hronikama, u slučaju da neko odbije da ukaže gostoprimestvo putniku namjerniku, njegova kuća bila spaljena od strane njegovih sаплеменика, koji bi mu na taj način rekli da je nikakav čovjek i da ne zaslužuje da živi među njima. Vjerovatno ih je taj običaj na kraju i koštao gubitka moći i vlasti nad svojim kontinentom, jer su ti ‘putnici namjernici’ ponekad istovremeno bili i špijuni sa Bliskog istoka, koji su strpljivo skupljali informacije i gradili strategiju kako da oslabe njihovu moć i osvoje Evropu, da bi, na kraju donijeli zaključak da je jedina taktika koja bi im mogla pomoći da zavladaju Evropom bila: ‘Zavadi pa vladaj’.

Kako je vrijeme prolazilo, Slovensi su postepeno počeli zanemarivati iskustva svojih predaka, tražeći lakši život – što je, naravno, bio fatalan izbor. Umjesto da vojnim pohodima na druge kontinente uzmu što im treba, oni su počeli da dozvoljavaju sve većem broju trgovaca da dolaze i trguju na njihovoј teritoriji, idući tako daleko da počnu da dozvoljavaju nekim od njih da tu čak i ostanu i osnuju svoje centre. Baš ti trgovci su bili korišteni da truju plemena iznutra, pri čemu su vjerovatno smatrali svaki dan izgubljenim, ako ne bi uspjeli da naprave bar neku svađu između sаплеменika. Uzelo je puno truda i vremena, da bi se korumpirao dovoljno veliki broj vođa da bi im se dozvolilo da formiraju trgovacki centar na tlu Evrope – Rim. Naravno, narod je protestovao, ali su ih njihove korumpirane vođe ubjedivale da je to bilo za opšte dobro, idući tako daleko da su Rim štitili slovenski vojnici

– naravno trgovci sa Bliskog istoka su za to dobro plaćali.

U to vrijeme naši preci, koji su funkcionalisali kao jedan organizam, nisu imali ozbiljnijih neprijatelja jer čak ni pojedinačna plemena, koja su graničila sa Rimom, nisu imala problema da otjeraju nazad Rimljane tokom njihovih nerazumnih pokušaja da pokore one, koji su ih, da su željeli mogli u bilo koje doba zbrisati sa evropskog kontinenta, ili ih, u najmanju ruku, oštro kazniti zbog njihove sulude avanture, kao što se to i pokazalo nekoliko vijekova kasnije.

Zloupotrebljavajući gostoprимstvo njihovih domaćina, Rimljani su zaboravili da su oni u Evropi bili samo gosti, te su, beščasni, kakvi su bili, iskoristili prvu priliku da sakupe dovoljno sredstava da formiraju armiju sastavljenu od plaćenika, kojom su napali plemena sa kojim su graničili. Naravno, takva jedna suluda provokacija nije prošla nekažnjeno. Činjenica da su iznajmili dio svoje otadžbine strancima, koji su u znak ‘zahvalnosti’ napali njihovu braću, je šokirala Slovene. Takva nezahvalnost je bila neshvatljiva ponosnim slovenskim plemenima i više nije bilo ikakve šanse da čak i vođe koje su šurovale sa Rimljanim učine išta da spriječe neizbjježno.

Shvatajući da je Rim bio neprijatelj koji je vrvio od kukavičkih izdajnika, slovenska plemena su smjenila korumpirane vođe i, ujedinjena pod imenima Huna, Vizigota, Ostrogota i Vandala, počela svoju misiju disciplinovanja, prosjecajući sebi put kroz rimske teritorije kao vruć nož kroz maslac.

O takvim disciplinskim akcijama svjedoče uništenje Rima

od strane Gota Alarića, kada njegovim vojnicima nije plaćeno na vrijeme, kao i Huna Atile Dragomira, pred kojim je Papa klečeći izmolio da im se odredi ‘samo’ blaga kazna da ubuduće plaćaju duplo veći godišnji danak u zlatu, srebru, svili i biberu, nego prethodne godine, dok je kralj Vandala Gajzerić drugom prilikom radije izabrao opciju da provede u Rimu više sedmica, kupeći sve od vrijednosti, a uz to čak i samu rimsku princezu Jevdoksiju mlađu.

Pokazaće se da su udžbenici istorije iz kojih uče djeca širom svijeta, koji nastavljaju da predstavljaju moćnu Rimsku imperiju kao neprevaziđenu silu, jednostavno proizvod nečije maštete i da trebaju i ostati, ali samo u osnovnim školama, kao fantastične bajke, koje treba da zabave djecu. U stvarnosti, umjesto da bude predstavljena kao značajna sila, pošteno bi bilo da se prihvati pošteniji pristup, kojim bi se Rim predstavio onako kakav je u stvarnosti bio – kao bestidna kurva, okićena srebrom i zlatom, koju je mogao uzeti bilo ko, ko bi bio spreman da njome uprlja ruke.

Za razliku od Blisko-istočnjaka, Sloveni su kao najviše ideale smatrali junaštvo, pravdu i jednakost. Poštovanje se nije odavalо onome ko bi imao najviše, nego onome ko bi najviše davao braći u nevolji.

Iako je danas mali broj onih koji su svjesni nekada zajedničkih vjere, jezika, kulture i tradicije, svih Evropljana, ostaci tih povezujućih faktora su i dalje živi i mogu biti čitani puno lakše nego bi mnogi i pomislili.

Kao što nam je svima poznato, glavni povezujući faktor kod ljudi jeste jezik. Znajući da je jezik glavni centralni stub, za koji su vezani kultura, tradicija i identitet jedne nacije, logično je da sa uništenjem jezika jednoga naroda, njegova kultura, tradicija i identitet slabe do nivoa da ne mogu da daju bilo kakvu snagu, ponos i hrabrost pripadniku toga naroda, pošto sa gubljenjem jezika potpuno gubimo i svaki kontakt sa svojom istorijom, precima i sopstvenim genima.

Ako krenemo u potragu za porijekлом Evropljana, ne možemo se pouzdati u discipline koje u svako vrijeme mogu biti izmjenjene zbog interesa dnevne politike (kao što je istorija, na primjer...), nego se moramo oslanjati na puno pouzdanije izvore; a koji izvor može biti pouzdaniji i izvorniji od oblasti jezika, koja se čvrsto prožima sa oblastima etimologije, etnologije, mitologije i, tek na kraju, i lake dame nauke - istorije. Kada nas istraživanje dovede do neizbjježne potrage za majkom jezika svih Evropljana, vrlo brzo ćemo eliminisati sve zapadno-evropske jezike, shvatajući da oni imaju vrlo malo zajedničkog sa izvornim jezikom bilo koje od tih zemalja (oni ne znaju čak ni značenje svojih sopstvenih imena i prezimena, a kamo li da protumače korijen neke riječi i objasne značenja imena ljudi i mjesta iz njihove davne istorije – ta potraga ih može odvesti samo do Biblije i blisko-istočnog jezika), da bi nas, uskoro, ta potraga nepogrešivo vodila do slovenske jezičke grupe. Međutim, tu tek počinje prava zagonetka...

Ako biste pitali bilo koga od pripadnika današnjih brojnih slovenskih država o njihovom zajedničkom porijeklu, neki od njih

bi negirali čak i to, a kamo li da priznaju da je nečija druga varijanta Slovenskog jezika bliža, zajedničkom im, izvornom jeziku nego ona njihova. Kako su se ti jezici, ili, tačnije rečeno, dijalekti mijenjali i da li su te promjene bile rezultat procesa prirodne evolucije jezika, ili su one bile naturene od strane određenih političkih grupa...? Kako je stvarno posljednja linija odbrane Evrope podjeljena i na kraju osvojena...?

Današnje brojne slovenske zemlje su izvorno funkcionalisale kao jedna nacija a određene grupacije bi dobijale imena samo po geografskom području koje su u određeno vrijeme nastanjivale, kao, na primjer, pole (polje), hrbati (hrvati, prevoji, brda, gore), pomorje (pomorze, primorje), ili granica (kraj, krajina), ili bit to, pak, bilo po oblastima rijeka, ili po određenim fizičkim ili temperamentalnim osobinama, kojima su se isticali. Oni koji su živjeli u poljima su bili poznati kao Poljani i Poljaci (Polaci), oni koji su živjeli na brdima (hrbatima), kao Brđani i Hrbati (Hrvati), oni iz primorja (pomorja), kao Pomorjani (Pomorzani, Primorci, Pomorci), dok su oni koji su graničili sa neslovenskim narodima, bili nazivani Graničarima, Ukrajincima, Krajišnicima... Naravno, kada bi se preselili na drugo geografsko područje, dobili bi novo, za to područje prikladno ime.

I oni koji su živjeli pored rijeka su dobijali odgovarajuća imena: Visla - Vislani, Bosna – Bosanci ili Bošnjaci, Raška - Rašani, Zeta - Zećani, Neretva - Neretljani, Bodra - Bodrići... dok su oni koji su bili poznati po prijekoj naravi bili poznati kao Ljutići, Serdići, Vilci (Vulci, Vuci)...

Da bi sakrio od njih sve detalje koji bi ih mogli podsjetiti na zajedničke im jezik i porijeklo, neprijatelj je uvijek pokušavao ismijavati svima njima zajedničko ime Srbi (Serbi) - što znači sve i svi, ali se i uprkos tome, tokom otomanske okupacije Balkana, svako, ko nije bio Turčin, izjašnjavao kao Srbin.

Znajući da su se Svi Sloveni zvali Srbima (što je riječ koja i danas u Indiji znači sve i svi), jasno je zašto je bilo važno da se što veći broj njih odrekne toga imena, zaboravi svoju slavnu prošlost i odvoji se od svoje braće, čime se slabio sav rod. Kako je to zabilježeno u starim hronikama, izvorno su oni koji su živjeli na sjeveru i imali svjetliju kosu bili poznati kao Bijeli Srbi, dok su oni sa juga, koji su imali tamno braon kosu bili poznati kao Crveni Srbi.

Kako je moguće da je svaka od novo-formiranih slovenskih zemalja izabrala drugačiji način mijenjanja svoga izvornog jezika? Da li su te promjene bile motivisane prostim pokušajem novo-formirane elite da tako utvrdi svoje pozicije, ili su one bile planirane daleko izvan tih zemalja i njihovih naroda...? U svakom slučaju, jedno je sigurno: ni jedan narod neće prihvati bilo kakvu promjenu svog izvornog jezika svojevoljno. Naprotiv, boriće se za njegov opstanak svim raspoloživim sredstvima. Koje su okolnosti pomogle mračnim silama uništavača jezika, i koji su bili njihovi motivi?

Da bismo razumjeli proces uništenja evropskog jezika, moramo ga početi pratiti do samog njegovog početka, koji doseže do početka stvaranja Rimske imperije. Dobro nam je poznato da su sva plemena koja su živjela oko Rima govorila istim jezikom (a

kojim bi drugim, ako ne Slovenskim, jer su se brojne Slovenske riječi u današnjoj Italiji zadržale u neizmjenjenom obliku još i danas, čak i u Kalabriji i na Siciliji), a da je Rim, u stvari, bio samo mali trgovački centar. Stvarna promjena je nastala dolaskom Hrišćanstva na tlo Evrope, koje nije agresivno širilo samo religiju, nego je na isti način mijenjalo i jezik u osvojenim područjima.

Mračni Srednji vijek se vjerovatno ne bi mogao opisati bolje nego slikom crne armije hipnotisanih hrišćanskih misjonara, koji uništavaju i pale sve što pripada izvornoj kulturi osvojenog područja, na isti način kako to rade i danas, na Pacifičkim ostrvima, na primjer. Mračne katedrale podizane su na mjestima razrušenih svetilišta, posvećenih Slovenskim božanstvima, kao što su bili Svetovid i Triglav, čija su imena na jeziku toga naroda imala precizno i logično značenje, za razliku od biblijskih imena, koje ne znače bilo šta bilo kom Evropljaninu. U nekim hronikama iz toga vremena možemo pročitati da se dešavalo da je i po više hiljada ljudi bivalo pogubljeno u samo jednom danu, samo zato što su i dalje bili praktikovali rituale koji su sjećali na vjeru njihovih pradjedova, a svima je poznat ‘fini rad’ Inkvizicije, koja je strpljivo i detaljno uništavala žensku liniju prenošenja znanja, tako što bi iz žena koje bi posjedovale bilo kakvo znanje, prvo mučenjem izvukli sve tajne liječenja, a onda ih likvidirali, da ne bi bilo živih svjedoka njihovom đavolskom djelu.

Da li je dovoljno ilustrativan sam podatak iz starih hronika, po kojem su glavni protagonisti perfidne podjele Slovena pismom, ‘legendarni prosvjetitelji’ Ćirilo i Metodije: ‘Uz maternji Hebrejski,

govorili i Slovenski...’? A koliko ideja ‘o njihovom uspjehu da opisane već pismene Slovene’ ima veze sa pameću govori podatak iz starih hronika, koji govori da su mnogi Rimljani odlazili da uče od Slovenskih (Dačkih i Tračkih) filozofa.

Naravno, svima nam je dobro poznata izreka: ‘Zavadi, pa vladaj...’ pa danas čak i oni najtvrdoglaviji moraju da se slože da je Evropa podijeljena pomoću religije i jezika i da primjete da je najveća briga crkve uvijek bila da svakome nađe neku zemlju i narod kao neprijatelje, a najslađe im je bilo kada bi stvorili rat između braće.

Koliko je hrišćanski svijet izgledao moralno superioran i privlačan Slovenima, kod kojih su čast, hrabrost i poštenje dizani na pijedestal, najbolje pokazuje primjer Lužičkih Srba, koji su na nagovore Rimljana da prihvate Hrišćanstvo odgovorili: ‘Vi tražite od nas da se odrekнемo vjere svojih pradjedova...? Vi, među kojima žive varalice, lopovi i lažovi...? Daleko bili od nas, i vi i vaša vjera!!!’

Međutim, koliko je onih koji se usuđuju da prihvate istinu i da priznaju da, u stvari, pripadaju religiji i ideologiji onih koji su mučili i ubijali njihove pradjedove, čije su zadnje riječi upućene njihovim nasljednicima bile da ne zaborave vjeru predaka. Da bi se donio mir njihovim dušama, današnja armija kukavnih izdajnika, ima priliku da konačno prizna tu istinu, mada je, kako stvari stoje, malo nade za to, znajući da malo ko ima toliko hrabrosti da pobegne od gluposti lažne iluzije, koju, sa đavolskom sebičnošću i zlobom, čak prenosi i na svoju rođenu djecu, kao što bi prenosio

neku zaraznu neizlječivu bolest.

Prirodno je da su najveće zavade napravljene između najbližih plemena, koja su ne tako davno bila blisko krvno vezana, a koja su (kakvog li iznenadenja!?) ‘slučajno’ prihvatile različito tumačenje Hrišćanstva i hrišćanske dogme. Bez razlike, da li to bili Poljaci i Rusi, ili dvije zavadene strane Ukrajinaca, ili srpske države Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Crna Gora, Makedonija i ono što je još ostalo od Srbije (da pomenemo samo slovenski dio Evrope, čiji jezik još uvijek nije izmjenjen do nivoa da ne bi bili svjesni svoga zajedničkog porijekla), uvijek je u pitanju bila podjela braće.

Svakim od pomenutih dijelova je, kroz istoriju, uglavnom vladao strani politički element, a normalno je da je u interesu svakog vladara bilo da stvara što je moguće veći antagonizam između tih dijelova i da ih tako sve više i više udaljava jedne od drugih. Jezik je bio njegovo najefikasnije oružje .

Pritisnuti borbom protiv lukavog i prepredenog neprijatelja, različiti dijelovi velikog mora Slovena su bili napadani različitim metodama, pa su zato morali da razvijaju različite oblike odbrambene strategije. Svaki od njih je morao stalno biti okrenut ka neprijatelju, dok su mu leđa čuvala njegova braća, a pošto im je odbrana bila skoncentrisana samo na jednu stranu, oni još uvijek nisu osjećali da su u nekoj velikoj opasnosti, posebno zbog toga što su mogli priteći u pomoć jedni drugima u odlučujućim bitkama.

Nisu vidjeli bilo kakav razlog za jačanje njihovog bratstva jer su vjerovali da je braću nemoguće zavaditi, zaboravljajući u toj borbi za otadžbinu na trgovce koji su živjeli među njima... Kako je

vrijeme prolazilo, ostajalo im je sve manje vremena da se okrenu jedni drugima, da bi, poslije nekoga vremena, primjetili da im se čak i govor pomalo počinje razlikovati i - neprijatelj je odmah primjetio svoju šansu...!

Počeo je da koristi sva raspoloživa sredstva kojima bi ih još više razdvojio, a glavni argument mu je postala tvrdnja da razlika u jeziku potvrđuje da su svi oni imali različito porijeklo, posebno tako što je izmišljao priče o Vizigotima, Ostrogotima, Hunima, Vandalima, Suebima, Herulima, Langobardima..., pominjući ih kao plemena koja nemaju nikakve veze jedna sa drugima, iako su (Gle čuda...) svi oni poticali iz iste oblasti, između Sinjeg (danас Jadransko), Crnog i Baltičkog mora, koje je, da usput kažemo, dobilo ime po vladajućoj dinastiji Vizigota - dinastiji Balta, a to prezime je, kao i Baltić, i danas prisutno u Srbiji, a vjerovatno i u drugim slovenskim zemljama. Poznato je da je, prije nego je dobio svoje današnje ime, Baltičko more nosilo imena Vendili mare i Mare Suebicu (po Vendima ili Suebima - Srbima).

Neprijatelj je počeo da igra šahovsku igru sa, sada već razdijeljenim, slovenskim oblastima, koristeći Tatare i Turke i stvarajući veliki vojni garnizon na sjeveru - Teutonske vitezove. Rusi su morali da se bore protiv Tatara, Teutonskih vitezova i Turaka, bez neophodne pomoći njihove braće iz današnje Poljske, koji su i sami bili pritisnuti stalnim borbama protiv Tatara, Teutonskih vitezova i već germanizovanih najzapadnijih slovenskih plemena. Jedina pomoć Poljskoj i oblastima današnje Ukrajine dolazila je iz Srbije, koja je i sama vodila teške bitke protiv Rima, Vizantije,

Ugarske i nove sile na Evropskom tlu - Turske. Naravno, najveći neprijatelj - Rim, gdje su pravljeni svi planovi, nije napadao samo sa zapada, nego je sistematski stvarao i nove sukobe između slovenskih plemena, stvarajući među njima dalje podjele.

Imajući na umu staru maksimu: ‘Jaka Srbija - jaka Poljska’, neprijatelj je znao da je bilo od odlučujuće važnosti da podijeli sjeverni dio istoga naroda sa južnim. Vizantija je uradila u sredini ono što je Rim uradio na sjeveru - stvorila je između njih jaki garnizon, koji će biti korišten na isti način kao što su Teutonski vitezovi bivali korišteni na sjeveru. Pošto se pomenuti garnizon nalazio na granici (međi) između današnjih Srbije i Poljske, narod ih je nazivao imenom Međari ili Mađari, koje je ostalo i do današnjih dana. Šteta koju su oni napravili na polju jezika daleko prevazilazi onu na ratnom polju.

Potvrdu istinitosti izreke ‘Krv nije voda’, možemo vidjeti na primjeru kada su srpska teška konjica i njeni slavni Krilati gusari, ili, kako su Mađari izgovarali, Husari, ratovali za slobodu oblasti današnjih Poljske i Ukrajine, a protiv Teutonskih vitezova i Tatara, ne samo prije formiranja vještačke barijere zvane Mađarska (Međarska), nego i poslije pada Srbije pod Tursku dominaciju, pošto su oni smatrali svaku stopu bilo koje slovenske zemlje svojom domovinom. Krilati gusari su kasnije postali elitne jedinice Poljske i Mađarske vojske.

Pošto smo već pomenuli da su sve izgubljene teritorije bile pod vlašću stranog političkog elementa, ne treba nam da znamo puno da bismo shvatili da je proces uništavanja jezika i izvornog

identiteta trajao vijekovima. Najilustrativniji primjer je svakako pravi masakr nad izvornim jezikom u današnjoj Poljskoj, gdje su se oni, kako ćemo vidjeti, osjećali toliko sigurnim da čak nisu nalažili za neophodno ni da prikriju tragove svoje prljave rabote (osim ako te tragove nisu ostavili savjesni rodoljubi koji su bili prisiljeni da učestvuju u toj prljavoj rabi, ali su se potrudili da budu sigurni da će neke nove generacije, koje se budu rodile u neka bolja vremena, lako protumačiti šta se u stvari dešavalо i ponovo vratiti sveti jezik pradjedova).

DIVLJACI U CRNIM ODORAMA U SVOJOJ MISIJI UNIŠTENJA DUŠE I IDENTITETA POLJSKOGA NARODA

Kao što je rečeno u staroj izreci: ‘U svakom zlu ima nečeg dobrog’, tako i mi vjerovatno ne bi bili u poziciji da rekonstruišemo izvorni jezik Evropljana, da nije bilo turske okupacije Balkana... Naime, pošto je Otomanskoj Turskoj trebao diplomatski jezik koji bi joj olakšao pregovore sa evropskim zemljama, došlo je do logične odluke da taj jezik bude Srpski (u cijeloj Turskoj imperiji, koju su sačinjavale 32 zemlje, u ravnopravnoj upotrebi su bila 4 jezika: Turski - kao jezik običnog naroda, Arapski - jezik religije (zbog toga što je Kuran pisan na Arapskom), Persijski - jezik literature i Srpski - jezik vojske i diplomatije (nije bilo ni jednoga sultana koji nije govorio Srpski jezik jer se smatralo da samo neobrazovani ljudi ne govore Srpski). Ironijom sudbine, srpski neprijatelj je, bez

svoje volje, dao najveći doprinos za opstanak srpskog jezika, pošto je u situaciji, kakva je tada vladala, običan narod (jedini pravi čuvar jezika, u bilo kojoj zemlji) bio ostavljen na miru od strane crkve, koja je u svakoj zemlji staru tradiciju i jezik smatrala svojom najvećom opasnošću.

Imajući u vidu gore pomenuto, možemo sa sigurnošću tvrditi da su sve ostale slovenske zemlje u to vrijeme govorile istim ili veoma sličnim jezikom kao što je Srpski, a ako treba možemo i testirati tu teoriju, tako što ćemo ga koristiti za poređenje u našoj potrazi za izvornim jezikom na ostalim slovenskim područjima. Među svima njima, oblast današnje Poljske je zasigurno najinteresantnija.

1. POČNIMO SA PREKRIŽENIM L (Ł)...

Samo da su zločinci bili dovoljno temeljni u svome prljavom poslu i da su sakrili tragove svoga zločina, bilo bi nemoguće ili u najmanju ruku neuporedivo teže dokazati da su oni masakrirali jezik po nečijoj komandi, samo da ga naprave različitim od Srpskog. Oni su očigledno bili previše lijeni da sakriju l koje su prekrižili i, bez ikakvog opravdanog lingvističkog opravdanja, ‘prekrstili’ ga u V, kako se to prekriženo l sada izgovara, tako da danas lako možemo pratiti njihov rad, jednostavnim poređenjem tih riječi sa onim iz današnjeg Srpskog.

Na primjer, ako pogledamo srpske riječi, kao: slava, dlan, plug, plot, kolo, golub, glava..., i prekrižimo l u njima, dobićemo

riječi iz današnjeg poljskog sa potpuno istim značenjem (sława, dlon, pług, płot, koło, gołub, gława...).

2. KADA JE O ‘KRUNISANO’, NI KRIVO NI DUŽNO (Ó)...?

Kao i u prethodnom primjeru, dovoljno je samo da stavimo tačku na o u mnogim srpskim riječima i dobićemo ih, sa potpuno istim značenjem, u današnjem Poljskom, samo što će se to o sa tačkom izgovarati kao u.

Da pomenemo samo neke od njih: dvor, Bog, boj, gora, bol, nož, rog... (dwór, Bóg, bój, góra, ból, nóż, róg...).

3. IZGLEDA DA NEKE RIJEČI NIJE BILO DOVOLJNO TEŠKO IZGOVORITI SA SAMIM SLOVOM R U NJIMA, PA JE BILO NEOPHODNO DODATI I SLOVO Z POSLIJE R...

Ovaj, treći primjer, je vjerovatno i najtragikomičniji, pošto nam je svima poznato da oni koji govore latinskim jezicima izuzetno teško izgovaraju riječi koje u sebi sadrže slovo r i možemo samo zamisliti kako bi oni (mada, u ovom slučaju, ne samo oni) izgovorili iste riječi kada poslije r dodamo još i jedno z, pa se onda to rz izgovara kao ž. Vjerovali, ili ne, baš to su uradili ‘slavni reformatori’ Poljskog jezika.

Oni, ne samo da su pretvorili more u morze, dobro u dobrze,

breg u brzeg... nego su pretvorili takvu jednu riječ, kao što je jastreb - u jastrzęb.

Međutim, šta ako je proces promjena tekao sa druge strane...?

Pogledajmo neke riječi koje će nam dati tačan odgovor:

Prije nego vam damo dugu listu riječi koja će govoriti sama za sebe i biti dovoljno ilustrativna da odmah objasni sve gore navedeno, daćemo vam još samo par pojašnjenja, da omogućimo novim tragačima za izvornim jezikom područja današnje Poljske da sa lakoćom razumiju riječi koje su koristili stari Poljaci.

Srpska strela u današnjem Poljskom ima oblik strzała, gdje možemo vidjeti čak dvije vještačke izmjene u jednoj riječi: slovo z poslije r i prekriženo slovo l. Da li bi neko iz dobrih namjera napravio još komplikovanijom riječ koja je ionako teška za izgovor...?

Prvi dokaz nalazimo u samom modernom Poljskom jeziku, gdje već same riječi strzelac (strelac) i strzelać (streljati, pucati) ne sadrže ł, nego obično l (i ne samo to, nego poslije rz nemamo a, nego e, kao i u Srpskom), a za drugi dokaz ćemo se pomjeriti malo dalje, na neutralno polje, na sjever Njemačke. Naime, mjesto koje se danas na Njemačkom jeziku zove Strelasund izvorno se zvalo Strela, a to mjesto se nalazi vrlo blizu Poljske, dok se, gledano iz Srbije, nalazi na potpuno suprotnoj strani Evrope.

Na istom području nalazimo dokaze o izvornim rijećima za more i pomorje. U ovom slučaju, srpske riječi more i pomorje

(kao i u Rusiji i Bugarskoj) u današnjem Poljskom jeziku dobijaju oblik morze i pomorze, a čak i iz njemačkog imena toga područja - Pomeranija, možemo vidjeti da je prethodno ime te regije bilo pomorje - dakle, bez famoznog z poslije r, kao u varijanti Poljskog pomorza. Osim toga, i u samom Poljskom sve je objašnjeno kroz relacije morze – morski, gospodarz - gospodarski, tokarz – tokarski...

Na isti način možemo testirati i famozno o sa tačkom iznad, koje postalo u. Na primjer, Srpski boj je u Poljskom transformisan u bój (izgovara se kao buj), međutim u riječima bojownik i bojowy, ga možemo vidjeti u izvornom obliku, bez tačke iznad o, i izgovorenog sa pravim o, dakle, potpuno isto kao u današnjem Srpskom, što potpuno objašnjava etimološki korijen te riječi, isto kao i relacija róg - nosorožec. Relacije ból - boleć (bol - boleti) i Bóg - Bogu, Boży su još samo neki od sličnih primjera...

Da napravimo priču interesantnijom, uključićemo u nju još neke evropske jezike, koji su zadržali bar nešto od njihovog izvornog oblika. Počnimo sa Engleskim: Na primjer, srpska riječ plug u poljskom ima prekriženo l u sebi (pług), a ako potražimo odgovor u engleskom, vidjećemo da se l u njihovoj varijanti plough (izgovara se kao plau) i piše i čita kao prosto l, a ne kao v. Sličan je slučaj i sa riječju sedlo, koja u Engleskom ima oblik sedl (saddle), dok se u Poljskom pojavljuje u obliku siodło, a da je ta riječ originalno bila još sličnija srpskoj riječi vidimo po poljskoj riječi siedlisko (bez prekriženog l) – sjedalo, sjedište, sedište.

Ili, pređimo na Njemački... I tamo je sedlo sa običnim l (satl),

dok, na primjer, riječ plava iz Srpskog, koja je, opet, u Poljskom dobila oblik płowa, sa prekriženim l, dok u njemačkoj varijanti blau, možemo vidjeti da je l bilo svuda izvorno izgovarano kao u Srpskom. Ta riječ može biti testirana i dvostruko i može biti od velike koristi, pošto je plava doživljavala postepenu metamorfozu, udaljavajući se od svoga korijena: U njemačkom je dobila oblik blau, dok se u Engleskom javlja u formi blue (blu). Interesantno je da takvu postepenu promjenu možemo vidjeti i u riječi osa, kako se izgovara i piše na Srpskom i Poljskom, a koja se, idući zapadno, u Češkoj javlja u obliku wosa, da bi u Engleskoj doživjela krajnju transformaciju u wasp (izgovara se kao vosp).

Međutim, da se ponovo vratimo Poljskom, gdje će nam mnogi primjeri govoriti sami za sebe. Već smo pomenuli dobrze, morze, strzelec... i nećemo više dužiti s tim, nego dati još samo par najilustrativnijih primjera: Srpski lekar - lekarka u Poljskom dobijaju bespotrebnu izmjenu samo u muškom obliku lekarz - lekarka (kao i prilog lekarski), ili, relacija trubadur-trubadurzy, dobry - dobrze... i da završimo najboljim dokazom da su svi gore navedeni rz - izgovoreno kao ž primjeri samo dokaz o političkim razlozima promjene jezika, navećemo primjer jednog prastarog izvornog oblika, koji sigurno datira od najstarijih vremena: koń rzy (konj rži), koji je gotovo isti kao u Srpskom - konj rže i koji je jedan od rijetkih slučajeva danas gdje se rz stvarno izgovara kao rž, a ne samo kao ž, iza mekog r.

Sa namjerom da nipošto ne pokvarimo zadovoljstvo onih mladih Poljaka koji će početi potragu za svojim pravim

porijeklom, nećemo navoditi previše detalja, nego ćemo još samo navesti liste najinteresantnijih riječi koje su pretrpjele nerazumne izmjene. Glavna namjera nam je bila da samo iniciramo dalje detaljno istraživanje, vezano za davnu istoriju Evrope, sa ciljem da pomognemo bilo kome Evropljaninu u potrazi za njegovim identitetom.

Na kraju, samo još da kažemo, da se nadamo da smo dokazali da uprkos viševjekovnoj razdvojenosti, stalnoj stranoj vlasti i čak vještački stvorenoj fizičkoj barijeri, tragovi zajedničke kulture, jezika i porijekla, svih Evropljana, od Egejskog i Jadranskog mora, pa do Baltika, nisu mogli biti uništeni. Sada, kada imaju priliku, jer crna armija okupatora nije nikada bila slabija, nekada bliska krvna braća moraju ponovo da započnu obnavljanje svoga zajedničkog izvornog jezika i svoga prastarog bratstva.

§

THE POLISH MASSACRE

The Roman author Claudius Ptolemy (200 AD) provided a precise list of European and Asian toponyms and ethnonyms, stating that Sarmatians and Slavs are indeed one and the same nation, widespread throughout the entire continent of Europe: ‘Sarmatia, quae in Europa est definitur a septentrionibus oceano Sarmatico, juzta venedium sinum, et parte descriptione hanc.’ Based on archaeological evidence, Sofija Davidovic-Zivanovic has proven that Slavs and Sarmatians are the same People. Nestor (1200 AD), a monk from Kiev, wrote the prehistoric history of Slavs, stating that, according to Joseph Shafaric, all Slavs were descendants of Noah’s third son Jafet, and that, following the great flood, they had inhabited the continent of Europe. Franz Kont, in his famous work ‘Slavs,’ states that, ‘according to Heder, they occupy a larger space on land than in history.’ In any event, there is no doubt that Slavs inhabited vast areas of Europe, from Scandinavia and the Baltic on the North, to the Mediterranean on the south, and from France and Britain on the west, to Asia on the East. Sofija Davidovic-Zivanovic, during archeological excavation in Tilbury, at the mouth of the Thames, proved that the arrival of Slavs on British soil dates back to the Bronze Age. The newest Anthropological and genetic research has proven that Slavs are the native population of the entire region of Europe. Countless toponyms and other words in the languages all throughout Europe have a clear Slavic origin. Numerous books already explored this topic.

Certain Nordic/Germanic countries were irritated by the fact that majority of their population has a Slavic origin, especially

during the time of the uniting of the Germanic countries into a large German empire. That ideology gave ‘birth’ to the Nordic-Germanic history doctrine, which attempted, using all means at their disposal, to smother all that was Slavic, and in that fashion divide the Slavic people. An example of the division of Slavs in Poland, from other Slavic people, primarily from Serbs and Russians, has been described in this book by Goran Poletan and Ursula Kotnovski. Poland, placed between Russia to the east, and Germany to the west, was perfect grounds for the machinations of the Nordic-Germanic doctrine. In that fight, initially a different and unnatural alphabet was imposed, which had changed everyday words of the population, making them lose their original Slavic form. With time, the pronunciation of words also changed, even though the root of the words survived to this day, since it was too big a task to change the language to such an extent that it would not sound Slavic. The authors of this work, using clear evidence, were able not only to prove the illogicality of today’s Polish alphabet, imposed by the Nordic-Germanic doctrine, but had also proven the irrationality of the written words in the modern Polish language. The result of all this is that in today’s day and age, more differences can be found between the Polish and other Slavic people, than similarities. The Nordic-Germanic doctrine had accomplished its task, not only in Poland, but in other Slavic regions throughout Europe as well. On the other side of Europe, in its western countries, all that was of Slavic origin had been systematically erased.

Our goal here is not to retell the book written by Goran

Poletan and Ursula Kotnovska, regarding the massacre of the Polish tongue. We simply wish to invite the reader to carefully study the documentation and the provided examples of the illogicality. This way, they will be able to commence their search for the roots of the words in their own language and in that fashion understand the extent of the damage to their language the reform, under influence of the Nordic/Germanic doctrine, had made. By changing the language, the Slavic roots gradually faded through time, and, as a consequence, the historic picture of the origin and development of the Polish nation changed according to that. The native proto-Slavic population started, under an influence of Germans and the Roman Catholic Church, to look like a nation of newcomers, without their own ancient history and without their backbone in Europe.

This is the main reason why we recommend the reader carefully studies this text, and reflect on its contents so that they may draw their own conclusion. Let the reader themselves be the judge.

Prof. Dr. Srboljub Zivanovic,

- *The European Institute of Early Slavonic Studies,*

London, Gt. Britain, Director

- *The International Slavonic Academy of Science, Culture,*

Education and Art, Branch of Gt.Britain and Ireland, Chairman

THE POLISH MASSACRE

Goran Poletan
in cooperation with
Ursula Kotnovska

Allow your thoughts to travel back to a not so distant past and take a moment to imagine Europe from 100BC to 100AD, a place and time providing a true paradise for the Slavic race. The inhabitants of the region spoke one language, the language of their ancestors, believed in the same God, the God of their ancestors, and traveled freely on their borderless land, smiled upon by their glorified symbol, the Sun.

The land, thought of as a holy object belonging only to the supreme God, could not be traded, bought or sold, and hence abused or perverted in any fashion. Living in peace they were free to travel, set up camp, a home or even a new tribal territory wherever it seemed fit, however as soon as they would discover better hunting grounds or a more fertile soil, they would relocate, leaving the territory free for any other European to use under the same conditions. The same law applied to river beds, mines, the coastline and lakes.

Unlike today, trade was not the lifeblood of the region. The people, intelligent and fearless simply ravaged neighboring continents and took whatever they pleased, enriching their motherland with countless treasures. Livestock being the main food supply, shepherds could be seen either migrating to the south during the harsh winter months, or to the north, during spring, when the sunbeams colored the meadows into a vibrant green.

From the southern seas to the northern Baltic, a conglomerate of tribes occupied the land and aside from the optimistic and charming sound of birds, Nature had seen a need to give birth to

a language, so wonderful, that it was in direct competition to the nightingale, a single language spoken by each and every European. In his chronicles, describing the tribes in question, Caesar had christened them Sueb's (like all citizens of the Latin speaking countries, he had great difficulty in pronouncing the word Srb). Describing their customs in his chronicles, he proceeds to say: 'they lived in one hundred cantons, out of which a thousand men were presented to the unified army, where they would serve for one year.'

Until one day, unable to comprehend the concept of honor, certain individuals used the coward's weapon of treachery and aided non-Europeans in their mission to conquer the region of Gaul. Now divided from their eastern Slavic brothers, they were slowly poisoned from within, eventually providing a secure garrison for Rome. Unable to cross the Rhine for centuries and finding no joy in constantly being ravaged by Slavic tribes, the all mighty Caesar finally constructed a suspension bridge, a masterpiece at the time, and with it, finally built up enough courage to make the crossing and openly declare war. His success, however, was short lived. It is recorded that after hearing the news that the Sueb's were preparing an attack, being a genius of warfare, he made a tactical decision to courageously retreat over the Rhine, frantically destroying his 'architectural masterpiece,' and never again contemplating such a foolish adventure.

Looking back it was a time of unsurpassed hospitality, where, as it has been recorded in ancient chronicles, residents

of certain tribes would burn a fellow tribesman's house to ashes were he to refuse hospitality to a traveler, informing him that he was no longer welcome to live amongst men of honor. Sadly, it is more than likely that this very hospitality had cost them dearly. By allowing trading merchants to stay in their tribes, unknowingly, they more often than not, invited spies sent from the middle-east, who patiently collected information and worked on their master plan: how to remove any power of government and eventually conquer the continent of Europe. Being very observant, they found that the only feasible option would be to divide the Slavic people by creating quarrels amongst neighboring tribes as well as fellow tribesmen!

As time gradually passed, the Slavic race had abandoned the ways of their ancestors and looked for an easier life... always a fateful choice! Instead of ravaging other continents and taking whatever they pleased, they allowed more and more merchants to come to them and trade on their territory, going so far as to allow some to stay and build up businesses. These very merchants were used to slowly poison the tribes from within, considering their day wasted if they were unable to create a new quarrel amongst tribe members. It took a lot of time and effort on their behalf, but eventually they were able to corrupt enough leaders to reach their final goal, the creation of a merchant centre on European soil – Rome. Naturally the people protested, however, the now corrupt leaders insisted that this was for the best and went so far as to protect Rome using a Slavic army, of course a generous fee was willingly

paid by the Middle-eastern merchants.

The Slav people, united as one, had no serious enemies and even small Slavic tribes bordering on Rome's territory had no difficulty defending their lands. The people felt safe, knowing very well that at any given moment they could easily wipe out Rome and her citizens from European land, or depending on their mood, at the very least punish them for any hostile actions. Several centuries later this was proven to be true...

Abusing the laws of hospitality, Rome's citizens had forgotten that they were mere guests in Europe, and, lacking honor, they took the first possible opportunity to raise enough funds and finance an army of mercenary soldiers whom they used to attack the neighboring tribes. Of course such a childish provocation did not go unpunished. Leasing their motherland to another people only to have them attack their fellow brothers shocked the Slavic people. Such ungrateful behavior was unheard of amongst the proud Slavic tribes and there was absolutely nothing the leaders collaborating with Rome could say or do to prevent the inevitable from taking place.

Realizing that Rome was indeed an enemy overflowing with cowardly traitors, the Slavic tribes dethroned their traitorous leaders and united under the name of Hun's, Visigoth's, Ostrogoth's and Vandal's, cutting through Rome like a hot knife through butter.

One instance recorded by historians witnesses the destruction of Rome by the hand of Alarich's Goths when the Romans delayed paying the Slavic soldiers. Another instance talks of Atila

Dragomir the Hun, before whom the Roman Pope knelt and weeping pleaded that only a minor punishment be dealt for their provocations, in turn promising to double their yearly payment in gold, silver, silk and pepper. However, no amount of gold or silver could persuade the Vandal King, Gajzerich, from ravaging Rome. He spent several weeks destroying whatever stood in his path, making sure to take everything of value including the Roman princess (Yevdokosiya, the younger).

It would appear that the history books found in schools all across the globe which proceed to describe the mighty Roman Empire as something spectacular are simply a fantastic figment of someone's imagination and should still be kept, but only in primary schools, as wonderful fairytales used to entertain young children. Realistically, instead of portraying it as a force to be reckoned with, a more illustrative and honest approach would be to describe Rome as she really was: a shameless whore covered in silver and gold that could be taken by any man willing to get his hands dirty.

Unlike the Roman Middle-easterners, the Slavs considered heroism, justice and equality as their highest ideals. The most respect was given not to the individual who was the wealthiest, but to the one who gave the most to his brothers in need.

Even though today there is only a small number of people who are aware of the faith, language, culture and tradition shared by all Europeans, the traces of these factors are still alive and can be understood far easier than most could ever imagine.

As we are well aware, the main binding factor that ties people together is indeed their language. Knowing that a people's language is the central post to which culture, tradition and the identity of one nation is tied, it is perfectly logical that with the destruction of the language, the culture, tradition and identity will also be destroyed, no longer being able to provide any strength to the pride and courage of the people, ultimately leading to the loss of attachment they have with their ancestors.

If we commence a search for the true origin of all Europeans, instead of placing our blind trust into trivial disciplines, disciplines that are regularly abused by daily politics, (take history for instance) we should rather focus our attention on more reliable sources, and what source is more reliable and more authentic than the field of language, which ultimately spreads itself into etymology, ethnology, mythology, and lastly – into true history. When that search brings us to the inevitable discovery of the mother language of all Europeans, it is only natural to quickly dismiss all Western-European languages, realizing that they hold nothing in common with the original language, (sadly, people living in Western-European countries are unable to decipher the meanings of their very names and surnames, without the search ultimately leading them to a Biblical/Middle-eastern language), the trail will unmistakably lead to the Slavic language group. And only then does it become interesting...

Asking today's numerous Slavic states about their common origin, certain states would deny even that, let alone admit that

someone's version of Slavic is closer to the original language once spoken by all Slavs. How were these languages, or, more correctly - dialects, changed, and were the changes a result of natural evolution or were they enforced by certain political groups? And how did the last fortress fighting for the freedom of Europe get divided and eventually conquered?

Today's numerous Slavic countries originally existed and functioned as one nation, where certain tribes would receive a name befitting the geographical position they occupied at that particular time, or due to a distinctive physical appearance and temperamental characteristic. For an example, individuals who lived on the fields – polas (polja) were called Polyani or Poljaci (Polaci), those who lived on the hills – Brda, hrbati, were called Brdjani or Hrbati (Hrvati, Chrobati), Coastal – pomoryan people were named Pomoryans (Pomoriani, Pomorzani, Pomorci, Primorci...), while those who lived on and patrolled the border with non-Slavic regions were named - Ukrayinci, Krayishnitsi... Of course, moving to a different territory, they would get a new name, depending on the region they occupied. People living by the rivers likewise received adequate names: Wisla - Wislani, Bosna - Bosanci (Bosnians), Rashka - Rashani, Zeta - Zecani, Bodra - Bodrici..., whereas tribes who were known to be bad tempered were adequately named Lyutici (lyut – enraged), Serdici (serdit – furious), Vilci, Volci, Vuci (vilk, volk, vuk - wolf).

Painstakingly trying to conceal the details that may remind them of their common origin, the enemy always tried to ridicule

their common name - Srbi, Serbi (like Suebi, a name that later evolved to Swabi, and Shwabe, allowing for easier pronunciation to the new non-European peoples occupying the Slavic continent), although during the reign of the Ottoman Empire in the Balkan region, everyone who was not a Turk, still considered himself a Srb.

Being aware that the ancient name of Slav was indeed Srb (which to this day in India carries the meaning: ‘everything and everyone’), it is clear why great importance had been placed on making all Slavs renounce their name and turn their back on their glorified past, consequently making their entire nation weak. Originally, as it has been recorded in ancient chronicles, those who lived in the north had lighter colored hair and were known as white Serbs, whereas those who were situated in the south had a darker brown hair-color and were therefore named red Serbs.

How is it possible that each and every newly-formed Slavic country had decided on changing their original language in a different fashion? Were these changes motivated by the newly-formed nobility to strengthen its grip on their new political regime, or were they planned far away from these countries and their people...? In any event, one thing is certain: no people will accept the change of their language willingly. Instead, as history teaches, they will fight for its survival using all means necessary. The biggest question is: which artificially formed circumstances helped the forces of darkness in their quest to destroy all Slavic languages, and what were their true motives?

To understand the process used to destroy the original European language, we must begin by tracing the destructive path back to its very birth, a path spreading all the way back to the formation of the Roman Empire. It is well known that all tribes bordering with Rome communicated in the same language, and that Rome, as previously mentioned, was in fact a small insignificant center for merchants, a mere trading post, (interestingly enough, many Slavic words are still present in today's Italy, unmodified to this day even, in Calabria and Sicily). The real change began with the arrival of Christianity on European soil, which had not only aggressively spread its religion, but using the same aggressive means, systematically changed the language of all newly-conquered regions.

It is simply impossible to think back to the dark middle-ages and not envision the black army of Christian missionaries, ruthlessly destroy and burn everything belonging to the traditional culture of the conquered region, as they can be witnessed doing to this day in the Pacific countries. Dark and gloomy cathedrals would replace the magnificent temples of light, dedicated to deities such as, Svetovid/Svantovit and Triglav, whose names carried precise and logical meaning to the people of Europe, unlike today's Biblical names that may mean a great deal to the Middle-easterners but absolutely nothing to any European. In some chronicles dating to that time period we can read that thousands would be killed in a single day, their crime: practicing the rituals that reinforced the faith of their forefathers; and everyone is well aware of the 'fine

ideas' enforced by the Inquisition, which had patiently and with great care destroyed the feminine line of knowledge, transferred from one generation to the next. Firstly, by mercilessly torturing their unfortunate victims hoping to steal any ancient knowledge, only to later murder them in cold blood leaving no living witnesses to their, inspired by the Devil himself, crimes.

Aside from the church, ancient chronicles also give mention to the 'legendary enlighteners' Cyrillius and Methodius. Along with their mother tongue, Hebrew, they spoke Slav, and covering Europe went on their mission to help make Slavic people literate. Interestingly, one enforced the Latin script whereas the other Cyrillic, adding to the master plan to further divide the people of Europe. And just how illiterate the Slavic people were, can be seen in ancient chronicles that speak of countless Roman citizens leaving Rome to be taught by Slavic (Dacian and Thracian) philosophers.

There is not a person alive who has not heard the proverb: 'divide and conquer...' and fortunately there are so many well documented facts that even the most stubborn individual must admit that Europe has been divided with great help arriving in the form of the church. Aside from aiding heartless criminals in their quest to brutally massacre a nation's language, the biggest worry of the church, and in fact all Middle-eastern 'religions,' has always been to create hatred amongst brothers.

And just how attractive and morally superior the Christian world appeared to Slavs' can be best witnessed in the reply sent

by Lusatian Serbs to Rome, when asked to convert to Christianity: ‘You ask us to renounce the faith of our forefathers...? You, amongst whom live cowards, thieves and liars... To the Devil with you, you and your religion!!!’

However, how many individuals are there, that are willing to admit that they are merely following the religion and ideology of those who had tortured their forefathers to death, the final breath leaving their lips carrying the phrase, ‘love your brothers and never forget the faith of your ancestors.’ Instead of doing everything in their power to help their ancestors, who fought for the freedom of Europe, rest in peace, today’s Slavic army of cowardly traitors, refuse to admit the truth. For generations, poisoned from within, they lack the courage to even think about escaping the stupidity of a false illusion, which, with immense evil, they thoughtlessly transfer to their own children, like a deadly and infectious disease.

It is only natural that the biggest quarrels were made between closest tribes, who were in fact blood relatives, and who accepted (what a surprise) different ways of practicing Christianity and an understanding of the Christian dogma. No matter whether it was the people of Poland or Russia, two antagonistic sides of Ukrainians, or the once Serbian states, Bosnia, Croatia, Monte Negro, Macedonia, and now what little is left of Serbia itself (only to mention the Slavic part of Europe whose language has still not changed to the point that they are unable to see their common origin), in every case it was simply a division amongst brothers.

All the mentioned regions, throughout history, were mainly

ruled by a foreign political element, and it is perfectly natural that it was in the interest of every ruler to make the relationship between those regions as antagonistic as possible, gradually pulling them more and more apart. The change of language was and still is one of their most effective weapons.

Faced with fighting a sly and cunning enemy, different parts of the large sea of Slavs were attacked from all directions, forcing them to develop new forms of defence. Each and every tribe had to turn towards the enemy and to continually keep facing it, while their backs were protected by their brothers. Facing only one direction, they had no need to feel threatened, especially since they were able to help each other in any decisive battles.

They felt no need to renew their brotherhood, believing that it was impossible to make a quarrel amongst family members. However, occupied with protecting their motherland, they had entirely forgotten about the trading merchants living on their territory. As time gradually passed, they had less and less opportunities to turn towards and help each other, eventually noticing that even their language was begging to sound slightly different - the enemy saw its chance and did not hesitate for a second...!

Using all means at their disposal, the enemy was able to divide them even further, using the main argument that the difference in language proves that they all had a different origin, taking great care to invent stories about the Visigoths, Ostrogoths, Huns, Vandals, Suebi, Heruli, Langobardi... always claiming that they were tribes which have nothing in common and are not related

in any fashion, although interestingly, they all lived in the same region, between the Danube and the Baltic sea, which, by the way, was named after the Vizigoth ruling dynasty - Balta, a surname still common in Serbia to this day. Likewise, a variation of that surname also exists, Baltic, in Serbia as well as other Slavic countries. It is also known that before acquiring its present name, the Baltic Sea went by the names of Vendili Mare and Mare Sueicum (named after Wends or Suebi - Serbs).

The enemy was playing chess, with now, already divided Slavic regions, by using Tatars and Turks, and creating a new garrison on the north – the Teutonic knights. Russians were forced to fight the Tatars, Teutonic knights and Turks, without crucial help of their brothers from today's Poland, who themselves were occupied by constant battles against Tatars, Teutonic knights and already germanized western Slavic tribes. The only help to the region of today's Poland and Ukraine came from Serbia, which itself fought serious battles against Rome, Byzantium, Hungary and a new power on European soil, the sworn enemy of the Slavic race - Turkey. Of course, the biggest enemy - Rome, where all the evil plans were hatched, not only attacked from the west, but systematically created new quarrels between Slavic tribes, creating a further division amongst them.

Not forgetting the old maxim: 'Strong Serbia - strong Poland,' the enemy knew very well that it was of a crucial importance to divide the northern section of the same people from the south. Byzantium did in the middle what Rome did in the north

- creating a garrison between them that would be used in the same way as the Teutonic nights were used in the north. Since the mentioned garrison was located on the border (MEDZA) between today's Serbia and Poland, the people christened them with the name Medzari or Madzary (today's Hungary) a name that still stands to this day. Sadly, the damage they made in the field of language was much more devastating than the damage on the war fields.

The confirmation of the old proverb 'blood is thicker than water,' can be seen in Serbia's heavy cavalry and their celebrated Winged Gusars, or by the Hungarian pronunciation, Husars. Fighting for the freedom of today's region of Poland and Ukraine, and against the Teutonic knights and Tatars, not only before the formation of the false artificial barrier known as Hungary, but even after the fall of Serbia to Turkish domination, they remained fighting in that region, considering any Slavic land as their own. The winged Husars later become the elite forces of the Polish and Hungarian army.

Realizing that the lost territories were ruled by a foreign political element that wished to destroy the original identity of all Europeans, it is perfectly clear that the atrocities committed lasted for many centuries and were primarily directed towards the destruction of the nation's original language. The most illustrative example is a real massacre of the original language spoken in Poland, where, as it will be demonstrated, they were so secure in their position that they had not even felt a need to hide the traces

of their filthy work (unless the traces were left by enlightened individuals who loved their people but were forced to participate in this dirty work, however still doing everything in their power to make sure that new generations, born in better times, will easily decipher what events really took place and once again reinstate the sacred language of their forefathers).

**BLACK OUTFITTED BRUTES'
IN THEIR MISSION TO DESTROY THE SOUL
AND IDENTITY OF THE POLISH PEOPLE**

The old proverb teaches: ‘There is some good in every evil,’ likewise there was some good in the occupation of the Balkans by the Ottoman Empire. Unless such an event took place, instead of being a simple task it would verge on the impossible to reconstruct the original language of all Europeans. In short, Turkey required a diplomatic tongue which would ease the negotiations with European countries. That being so, they came to a logical conclusion to use Serbian (in the entire Ottoman Empire, a conglomerate of 34 countries, 4 languages were equally used: Turkish – the language of the common people, Arabic – the language of religion (Koran was in Arabic), Persian/Farsi – the language of literature and Serbian – the language of the army and diplomacy (there was not a single Sultan that had not spoken Serbian since it was considered that only uneducated people could not speak Serbian). Ironically, the sworn enemy of the Slavic race, without wishing to

do so, provided the largest contribution towards the preservation of the Serbian tongue, since being in such a situation the common folk (the only true guardians of a language, in any country) were left alone from the church, which in all countries considered the original tradition and language as a most serious threat.

Keeping all the previously mentioned information in mind, we can claim with absolute certainty that all other Slavic countries, only several centuries ago, spoke the same, or at the very least, a very similar language to today's Serbian, and this theory can be tested by using the Serbian language for comparison in the search for the original language in other Slavic regions. The region of today's Poland is by far one of the most interesting.

1. TO BEGIN LET US EXAMINE THE CROSSED L (Ł)...

If the criminals were thorough enough in their perverted work and spent more time and effort in hiding the evidence, today, it would be much more difficult to demonstrate how they massacred the Polish language at someone's command, only to make it different from Serbian. Certain of their success or just too lazy to hide the letter L, they simply took the path of crossing it out, and without any justified linguistic reason, 'christened it' to a V, so today we can easily follow their work by simply comparing these words in the Polish language with today's Serbian.

For example, if we look at the Serbian words, such as: slava,

dłan, plug, plot, kolo, golub, glava... by simply crossing out the l, we get Polish words with the exact same meaning (sława, dlon, plug, plt, koło, gołub, gława...).

2. THE CROWNING OF THE O (Ó)...

Like in the previous example it is enough to place a dot on the letter o in many Serbian words and we will find them, with the exact same meaning, in today's Polish.

Several examples are: dvor, Bog, boj, gora, bol, nož, rog... (dwór, Bóg, bój, góra, ból, nóż, róg...).

3. IT WOULD APPEAR THAT SOME WORDS WERE NOT DIFFICULT ENOUGH TO PRONOUNCE WITH AN R IN THEM SO IT WAS NECESSARY TO ADD A Z, FOLLOWING THE R...

This third example is perhaps the most ridiculous so far, since we all know that the speakers of the Latin language group, pronounce words containing the letter r in them with the greatest difficulty, we can only imagine how they would (although in this case not only them), pronounce these same words if we place a letter z after the letter r. As difficult to believe as it may be, this is exactly what the 'famous reformers' of the Polish language did.

Not only did they transform more into morze, dobro into dobrze, breg into brzeg... but they even went so far as to transform

a difficult word as jastreb into jastrzeb.

However, what if the process of change flowed from the opposite direction...?

Let us take a moment to view several words which may help us arrive at a logical solution:

Before we provide you with a list of countless examples that are self-proving and illustrative enough to further explain all the aforementioned information, we will provide several more explanations, allowing the new researcher of the old Slavic language living in the region of today's Poland, to understand it with ease.

The Serbian word strela has the form of strzała (a bow) in today's Poland, which allows us to see two artificial changes in the one word, a z, which is placed after an r, and a crossed out l. Why would someone make a word that is already difficult to pronounce even more difficult for pronunciation if not out of some suspicious reasons, to say the least...

The first proof can be discovered in the modern Polish language, where the words strzelac (bowman) and strzelać (to shoot, fire) do not contain the crossed out ł, and instead are written with an ordinary l (furthermore, after the rz we do not have an a, rather an e, just like in the Serbian version), as another example we will move slightly further, to the neutral territory of northern Germany. A place called Stralstrand in today's Germany was

originally called Strela, and interestingly enough it is located very close to Poland, whereas, looking from Serbia's point of view, is found on the complete opposite side of Europe.

In the same region we find additional proof through the words 'sea and seaside.' In this instance, the Serbian words more and pomorje (same in Russia and Bulgaria) are transformed into morze and pomorze, and even in the German name Pomerania, we can see that the previous name of the area was indeed pomorje - without the infamous z following the r. Further to the point, we find another example in the Polish language through the relation morze - morski.

Also, using the same means, we are able to test the infamous o crowned with a dot, ultimately being transformed into a u. For example, the Serbian word boj (battle) in Poland gets transformed into bój (pronounced booy), however, in the words bojownik (soldier) and bojowy, we see it in its original form without the dot hovering above the o, furthermore it is even pronounced as a simple o, exactly like in today's Serbian, which allows for a complete explanation of the etymological root of the word. Some additional examples would be the relation between róg- nosorożec (horn-rhinoceros), ból - boleć (pain – to feel pain) and Bóg – Bogu, Boży (God –to God, God's)...

To make the story even more interesting, we will include several more European languages, which have preserved at least some of their original form. Let us start with English: for example, the Serbian word plug, has the l crossed when written in Polish

(plug), and if we look for the answer in English we will see that the l in plough (pronounced as plau) is written and pronounced as a pure l, and not as a v, like in today's Polish. We have a similar case with the Serbian word sedlo that appears in English in the form of saddle (pronounced sedl), whereas in Polish it, again, can be seen with the crossed out l - siodło, and to prove that it had an even more similar spelling to the Serbian version, it is enough to provide an example of the word seat, that in Polish appears in the form of siedlisko (excluding the crossed out l) and in Serbian, as sjedalo.

Next, let us move to the German language... Even there the word for saddle is satl (pronounced as an ordinary l) whereas the word plava in Serbian, which again, when transformed into Polish, changes to płowa, with the crossed l, in German is blau, retaining the original l, pronounced like in today's Serbian. That word can be double checked and is quite useful, since plava had a gradual metamorphosis, moving further from its root : In German it become blau, while in English it appears in the form of blue (pronounced blu). Interestingly we can also see a similar transformation take place with the word wasp: namely, in Serbian and Polish it is written as osa, however as we move westwards, in the Czech Republic it turns into wosa, only to arrive in England and finally get transformed into wasp (pronounced wosp).

Now let us return back to the Polish language, where numerous examples will be self-explanatory. Already having mentioned the examples of dobrze, morze, strzelec... there is no need to further dwell on this argument, instead several other illustrative examples

will be provided: the Serbian words for a male and female doctor are lekar and lekarka, in Polish they illogically gain an additional z, however, only in the masculine form lekarz, whereas the feminine version remains as lekarka (as well as in the adverb lekarski), or in the relation dobry-dobrze (good)... and to finish with the best evidence that all the aforementioned rz pronounced as ź instances were simply created due to political reasons and the wish to change a people's language, we will give the example of an archaic term that definitely dates to the most ancient of times. The expression koń rzy, is basically the same as in Serbian - konj rže; it is one of few words where rz is actually pronounced as rž, and not simply as a ž.

Not wishing to lessen the satisfaction of the younger generation which plans to commence the journey in discovering their true origin, too many details will not be mentioned. Instead, a list showing the most interesting words which had to endure unnecessary changes will be presented. The intention rather, is to initiate a further research in the field of ancient European history with the goal to help each and every European discover their true identity.

At the end, I hope that we have proven that even despite a centuries long separation, an extended foreign rule, and even a physical barrier that was created, the traces of a common culture, language and origin, of all Europeans, from the Aegean and Adriatic sea to the Baltic, could not be destroyed. Fortunately, today's generation of Slavs' have realized that their strength lies in unity and are beginning to rediscover their ancient heritage hoping to once again restore their former glory.

DOWÓD

DOKAZ

EVIDENCE

Zanim zaczniemy prezentację najbardziej interesujących słów, pragniemy zaznaczyć iż celem naszym nie było stworzenie rodzaju słownika, lecz poprzez dużą liczbę podstawowych słów które istniały od początku istnienia języka (ziemia, trawa, chmura, księżyc..) dostarczenie jasnych dowodów na sztuczny podział ludzi poprzez zmodyfikowanie niektórych słów. Mimo tego że modyfikacja była niewielką wymową tych słów zmieniła się do tego stopnia, że dla bezstronnego obserwatora obie wersje brzmiały jak dwa różne języki. Warto podać jeszcze jeden fakt: podczas gdy w wersji standartowego języka polskiego istnieje tylko jedna forma wymowy danego słowa, w serbskim wymowa pewnych słów różni się od regionu do regionu. Oto kilka przykładów:

Prije nego što krenemo sa navođenjem najinteresantnijih riječi, napomenućemo da nam nije bio cilj da pravimo neku vrstu riječnika, nego samo da kroz veći broj riječi koje su u narodu prisutne od njegovog postankka (zemlja, voda, trawa, oblak, mjesec...) damo još bolji uvid u problem vještačke podjele jednoga istoga naroda naizgled malim vještačkim izmjenama u određenim riječima, kada se, uprkos tako malim izmjenama u pisanju, izgovor tih riječi uveliko mijenja, čak do tih razmjera da se neupućenom posmatraču čini da se radi o potpuno različitim jezicima. Još jedna napomena je od zaista velike važnosti: Naime, dok je u standardizovanom Poljskom jeziku prisutna samo jedna vrsta izgovora određene riječi, na srpskim područjima izgovor tih riječi varira od regiona do regiona. Evo nekih primjera:

Before we begin by presenting the most interesting words, it is worth mentioning that our aim was not to produce a form of dictionary, but instead, through a large number of words that have been present amongst the people since the beginning of the spoken word (earth, water, grass, cloud, moon...) to provide an even better view of an artificial division of a people by the means of a modification of certain words, when, despite such small modifications, the pronunciation of the word is greatly changed, to such an extent that to a neutral observer it would appear that two entirely different languages are spoken. Another fact that is worth mentioning: whereas in the standardized Polish language there is only one way of pronouncing a certain word, in the Serbian realm the pronunciation of certain words varies from region to region. Here are several examples:

PRZYKŁAD**PRIMJER****EXAMPLE**

biały	bijeli, beli, bili	white
brzeg	breg, brijeg	hill
cały	celi, cijeli, cili	entire
grzech	greh, grijeh	sin
lek	lek, lijek	drug
lekarz	lekar, ljekar	doctor
lepić	lepit, lijepiti	stick
mleko	mleko, mljeko, mliko	milk
mleczny	mlečni, mlječečni	milky
niemy	nijemi, nemi	dumb
rzeka	reka, rijeka	river
śnieg	snijeg, sneg	snow
wiek	vijek, vek	century
zwierz	zvijer, zver	beast
żelazo	železo, željezo	iron

POLSKI

SRPSKI

ENGLISH

WYMOWA**IZGOVOR****PRONUNCIATION**

ć	č	ch (soft)
cz	č	ch
h, ch	h	h
i, y	i	i (as in the word sin)
ł	v	w
ń	nj	ny
ś, sz	š	sh
ó, u	u	u (as in the word put)
w	v	v
rz, ž, ź,	ž	g (as in the word mirage)
ą	au	au
ę	eu	eu

ZAKOŃCZENIE**ZAVRŠETAK****ENDING**

- eść	- est	- N/A
- ić, yć	- iti	- N/A
- ać, eć	- ati	- N/A
- ość	- ost	- N/A

OD L DO Ł**OD L DO Ł****FROM L TO Ł**

bijeli	biały	white
baltik	bałtyk	Baltic
bila	była	was (fem)
blato	błoto	mud
celi	cały	entire
celovati	całować	kiss
cvekla, cikla	ćwikła	beetroot
čelo	czolo	forehead
članovi	członkowie	members
djelo	dzieło	work
dijelili	dzielili	divided
dol	dół	pit
(dolina	dolina	valley)
došli	doszły	came
doznati	doznać	experience
glad	głód	famine, hunger
glava	głowa	head
glavna	główna	main
glavnim	głównym	to main
glavni	główny	main
glas	głos	voice
glatki	glatki	smooth

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
glupost	głupota	stupidity
goli	goły	naked
hladnih	chłodny	cold
hvala	chwała	praise
(pohvala	pochwała	praise)
kal	kał	filth
kaljuga	kałuża	dirt, mud
kanal	kanał	canal
klapati	kłapać	snap
klas	kłos	ear
(pšenični klas	pszeniczny kłos	wheat ear)
kola	koła	cart
kolač	kołacz	cake
kolce	kółko	small circle
kolko	koło	circle
lagati	łgać	to lie
(on laže	on lże	he lies)
lasica	łasica	ferret
lisica	lisica	fox
lomiti	łamać	break
loviti	łowić	to hunt
lopata	łopata	shovel
los	łos	elk
losos	łosoś	salmon
luk	łuk	bow

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
magla	mgła	fog
mali	mały	small
malo časova	mało czasy	few lessons
maslo	masło	lard
mlada	młoda	young
mlat	młot	hammer
mlava	mława	slough
mogli	mogły	could
mula	muł	mule
mulj	mół	moth
nagli	nagły	sudden
naglo	nagle	suddenly
oblak	obłok	cloud
odupirali	odpierały	resist
okolo	około	around
olovo	ołów	lead
olovka	ołówek	pencil
označavalo	oznaczało	meant
pila	piła	saw
plač	płacz	crying
(plakati	płakać	to cry)
plamen	płomień	flame
plašiti	płoszyć	startle
plašt	płaszcz	mantle
plava	płowa	blue

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
platiti	placić	to pay
platno	płotno	canvas
plivati	pływać	to swim
plitki	płytki	shallow
plodni	płodny	fertile
plodnost	płodność	fertility
plot	płot	hurdle
pluća	płuca	lungs
plug	pług	plough
podbjel	podbiał	coltsfoot
podli	podły	scurvy
podloga	podłoga	flooring
polica	półka	shelf
položiti	położyć	lay down
pomogli	pomogły	helped someone
prikladno	dokładnie	appropriate
razum	rozum	reason
rekla	rzekła	she said
rituali	rytualy	rituals
salata	sałata	salad, lettuce
sedlo, sjedlo	siadło	saddle
sila	siła	might
silni	silny	mighty
slabost	bezsilnost	weakness
slabi	słaby	weak

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
slabost	słabość	weakness
slama	słoma	straw
slani	słony	salty
(sol	sól	salt)
(soliti	solić	brine)
(dosoliti	dosolić	salt)
(nasoliti	nasolić	salt)
(osoliti	osolić	salt)
(zasoliti	zasolić	pickle)
slanina	słonina	bacon
slatki	słodki	sweet
slava	sława	glory
slon	słoń	elephant
sluga	sługa	servant
služiti	słужyć	to serve
(on služi	on służy	he serves)
slušali	słyszał	heard
slušati	słuchać	to listen to
služba	służba	duty
smjelo	smiało	brave
smjelost	śmiałość	courage
smola	smoła	resin
sokol	sokół	falcon
splav	spław	raft
stol	stół	table

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
stoli, stolovi	stoły	tables
strela	strzała	arrow
streljati	strzelać	shoot
(ustreliti	postrzelić	to pick off)
stvorilo	stworzyło	created
sultan	sułtan	sultan
sunce	słońce	sun
svjetlo	światło	light
škola	szkoła	school
tlo	tło	ground
učinili	uczyniły	did
udala se	wydała się	she got married
(oženio se	ożenił się	he got married)
upliv	wpływ	influence
vlada	władza	government
vladar	władca	ruler
vladaoci	władcy	rulers
vladati	władać	to rule
vlas	włos	hair
vlastiti	własny	personal
vlastitoga	własnego	personal
vol	wół	bull
voli, volovi	woły	bulls
zlatni	złoty	golden
zao	zły	evil

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
zli	żli	evil (plural)
zlo	zło	evil
zločinac	złoczyńca	villain
zločinci	złoczyńcy	criminals
žalost	žałość	sorrow
žaliti se	żalić się	to complain
žuč	żółć	bile

OD O DO Ó**OD O DO Ó****FROM O TO Ó**

bob	bób	broad-bean
Bog	Bóg	God
(hvala Bogu	chwała Bogu	thank God)
božiji	boży	god's
boj	bój	battle
(naboj	nabój	charge)
bojevi	bojowy	war (adj)
bojovnik, vojnik	bojownik	warrior
bol	ból	pain
(boli	boli	hurts)
borovnica	borówka	blueberry
brod	bród	boat
dol	dół	pit
dvor	dwór	court
gora	góra	mountain

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
gornji	górnny	upper
gotovi	gotowy	ready
gotovina	gotówka	cash
grob	grób	grave
hor	chor	choir
kralj	król	king
kolce	kółko	small wheel
moj	mój	mine
mozak	mózg	brain
napoj	napój	drink
(pojiti	poić	drink)
narod	naród	people
nož	nóż	knife
nožica	nóżka	leg (dem)
(noga	noga	leg)
olovka	ołówka	pencil
olovo	ołów	lead
otvor	otwór	hole
ozdraviti	uzdrowić	get well
podvojeni	podwójny	double
pogorje	pogórze	hill country
pokoj	pokój	rest
pola	pół	half
polica	półka	shelf
polumrak	półmrok	twilight

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
porod	poród	progeny
povod	powód	cause
pozno	późno	late
premoć	przemóć	overcome
proba	próba	try
ravnati	równać	to level
ravnina	równina	flatness
razbojnik	rozbójnik	bandit
rod	ród	genus
(rodbina	rodzina	family)
rog	róg	horn
(rogi, rogovi	rogi	horns)
(rogati	rogaty	horned)
(nosorog	nosorożec	rhinoceros)
roj	rój	swarm
rov	rów	trench
roze	różowy	pink
sojka	sójka	jay
sol	sól	salt
soliti	solić	brine
spokoj	spokój	calm
stol	stół	table
stoli, stolovi	stoły	tables
tvoj	twój	your
vod	wódz	leader

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
vol	wół	bull
(* in ancient times b and v were the same letter)		
votka	wódka	vodka
voda	woda	water
žuč	żółć	bile

OD R DO RZ**OD R DO RZ****FROM R TO RZ**

breg	brzeg	hill
breme	brzemień	burden
breskva	brzoskwinia	peach
breza	brzoza	birch
britva	brzytwa	razor
dobro	dobrze	good
dobri	dobry	good
drvø	drzewo	tree
drvær	drwal	woodcutter
gore	górze	up
(na gore	na górze	up)
gore	gorze	upstairs
na gore	na góra	on top)
goreti	gorać	to burn
(ja gorim	ja gore	i burn)
gore	gorzej	worse
gorki	gorzki	bitter

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
greh	grzech	sin
grmi	grzmi	thundering
grmjeti	grzmieć	thunders
ja gorim	ja gore	i burn
gorki	gorzki	bitter
gospodar	gospodarz	master
gospodarski	gospodarski	household
greh	grzech	sin
jastreb	jastrząb	hawk
koren	korzen	root
krepki	krzepki	hearty
kresati	krzesać	strike
kresivo	krzesiwo	flint
krik	krzyk	cry
krivi	krzywy	guilty
krivda	krzywda	injustice
kuhar	kucharz	cook
kuharski	kucharski	cook (adj)
lek	lek	drug
lekar	lekierz	doctor
lekarka	lekarka	doctor (female)
lekarski	lekarski	medical
more	morze	sea
morski	morski	marine
napred	naprzód	forward

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
pastir	pasterz	shepherd
pekar	piekarz	baker
pekarski	piekarski	baker
pere	pierze	she washes
potreba	potrzeba	need
prebiti	przebić	break
pred	przed	before
predak	przodek	ancestor
predaka	przodków	ancestors (gen)
predivni	przedziwny	admirable
premoć	przemóć	overcome
preskok	przeskok	skip
preorati	przeorać	plough
prijatelj	przyjaciel	friend
prilepljeni	przylepiony	glued
primirje	przymierze	covenant
prinijeti	przynieść	to bring to
pripovjest	przypowieść	parable
pristaniše	przystań	harbor
priznati	przyznać	recognize
protiv	przeciw	against
protivnik	przeciwnik	opponent
reći	rzec	to say
ona reklা	ona rzekła	she said
orli, orlovi	orły	eagles

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
oro	orzeł	eagle
reka	rzeka	river
rečni	rzeczny	river (adj)
repa	rzepa	turnip
(keleraba	kalarepa	kohlrabi)
reski	rześki	sharp
rezbarenje	rzeźba	carving
rimljani	rzymian	romans
sestrinstvo	siostrzeństwo	sisterhood
starac	starzec	old man
starica	staruszka	old woman
stolar	stolarz	carpenter
stolarski	stolarski	carpenter (adj)
strela	strzała	arrow
streljanje	strzelanie	shooting
streljati	strzelać	shoot
(ustreliti	ustrzelić	shoot)
stvaranje	stworzenie	creation
stvoreni	stworzeni	created
stvorilo	stworzyło	created
stvoriti	stworzyć	to create
tokar	tokarz	turner
tokarska mašina	tokarska maszyna	turning machine
treba	trzeba	he needs
tri	trzy	three

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
trubadur	trubadur	troubadour
trubaduri	trubadurzy	troubadours
tvoriti	tworzyć	create
udara	uderza	strikes
udarati	uderzać	strike
udariti	uderzyć	to strike
vrba	wierzba	willow
vrh	wierzch	top
vepar	wieprz	boar
vjera	wiara	belief
(ja vjerujem	ja wierzę	i believe)
vreti	wrzeć	to boil
vrištati	wrzeszczeć	to scream
vrući	wrzący	hot
zora	zorza	daybreak
zvijer	zwierz	beast

DVOSTRUKA IZMJENA	PODWÓNA EDYCJA	DOUBLE CHANGE
dol	dół	pit
glavni	główny	main
glog	głóg	hawthorn
gore	górze	up
kolce	kółko	small circle

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
olovo	ołów	lead
olovka	ołówek	pencil
pola	pół	half
polica	półka	shelf
polumrak	półmrok	twilight
pozno	późno	late
premoć	przemóć	overcome
primirje	przymierze	covenant
rekla	rzekła	she said
slanina	słonina	bacon
sokol	sokół	falcon
stol	stół	table
strela	strzała	arrow
stvorilo	stworzyło	created
vol	wół	bull
žuč	żółć	bile

RIJEČI OD ISKONA	SŁOWA OD POCZĄTKU	WORDS FROM ORIGIN
---------------------	----------------------	----------------------

baba	baba	grandmother
bajka	bajka	tale
barka	barka	barge
basna	baśń	story
bez	bez	without

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
bic̄	bicz	whip
bitka	bitwa	battle
bijeda	bieda	poverty
bjedni	biedny	poor
blato	błoto	mud
bojazan	bojaźń	fear
bolest	boleść	pain, disease
bog	bóg	god
braniti	bronić	defend
brat	brat	brother
bratstvo	bractwo	brotherhood
breg	brzeg	bank
breme	brzemię	burden
buditi se	budzić się	wake
buđenje	budzenie	awakening
buntovnik	buntownik	rebel
celi	cały	entire
celovati	całować	kiss
čajnik	czajnik	kettle
čast	cześć	honor
(čestitost, čistota	czystość	chastity)
(čistiti	czyścić	to clean)
čekati	czekać	to wait
činiti	czynić	to do
čitati	czytać	to read

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
čovjek	człowiek	man
čudo	cud	miracle
ćerka	córka	daughter
dan	dzien	day
dani	dni	days
dar	dar	gift
darovati	darować	donate
daske	desk	boards
dati	dać	to give
delo	dzieło	work
dijeliti	dzielić	divide
(dijeljenje	dzielenie	division)
dim	dym	smoke
djeca	dzieci	children
dječko	dziecko	boy
djed	dziad	grandfather
djevica	dziewica	virgin
djevojka	dziewoja	wench
dno	dno	bottom
do	do	to
dobri	dobry	good
(dobra noć	dobra noc	good night)
dobro	dobrze	well
dole	dole	down
(na dole	na dole	down)

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
dol	dół	pit
dolina	dolina	valley
dokazati	dokazać	achieve
donji, dolnji	dolny	lower
dom	dom	home
dostojni	dostojny	eminent
dostupni	dostępny (ę=eu)	available
došli	doszli	they came
drug	drug	friend
družba	drużba	friendship
drži	dzierży	holds
dugo	długo	long
duh	duch	spirit
duša	dusza	soul
dupe	dupa	ass
dvor	dwór	court
gaj	gaj	grow
gasiti	gasić	extinguish
gazda	gazda	host
gdje	gdzie	where
glas	głos	voice
glatki	gładki	smooth
glina	glina	clay
gnijezdo	gniazdo	nest
gnoj, gnojivo	gnój	manure

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
gnjevni	gniewny	angry
godina	godzina	time
goniti	gonić	chase
gora	góra	mountain
gore	gorzej	worse
gore	górze	up
(na gore	na górze	up)
goreti	goreć	to burn
gospodar	gospodarz	master
gospodarski	gospodarski	household
gost	gość	guest
govno	gówno	shit
grabiti	grabić	grab
(zagrabiti	zagracić	grab)
grad	grad	hail
granica	granica	border
greh	grzech	sin
grejati	grzać	heat
grmi	grzmi	thunders
grmjeti	grzmieć	thunder
grubi	gruby	rugged
horda	horda	horde
htjeti	chcieć	want
ime	imię	name
idem	ide	goes

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
(ja idem	ja idę	i am going)
(oni idu	oni idą (q=au)	they go)
igra	gra	game
izba	izba	chamber
jama	jama	cave
jasno	jasno	clearly
java	jawa	reality
jedi	jedz	eat
jesen	jesień	autumn
jest	jest	is
jesti	jeść	to eat
jezero	jezioro	lake
jezik	język	language
jezditi	jeździć	go
jutro	jutro	dusk
kal	kał	filth
kaljuža	kałuża	puddle
kamen	kamień	stone
kanal	kanał	canal
kletva	klątwa	curse
kleti se	kląć się	curse
ključ	klucz	key
kolو	koło	circle
kola	koła	cart
kolac	kolec	spike

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
kopita	kopyta	hooves
korito	koryto	trough
koš	kosz	basket
košmar	koszmar	nightmare
kotlina	kotlina	cirque
kraj	kraj	edge
kralj	król	king
krasti	kraść	steal
kratki	krótki	short
kresivo	krzesiwo	flint
kričati	krzyczeć	shout
kriti	kryć	hide
kuhinja	kuchnia	kitchen
kum	kum	godfather
kupovati	kupować	buy
kuso	kuso	short
lagati	łgać	to tell a lie
laž	leż	lie
leći	leżeć	lie down
led	lód	ice
lek	lek	drug
(lečiti	leczyć	to cure)
lekcija	lekcia	lesson
lepi	lepi	sticks
lepitи	lepić	to stick

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
lepitи se	lepić się	stick to
(prilepljeni	przylepiony	sticking)
let	lot	flight
leteti	latać	to fly
leto	lato	summer
levo	lewo	left
ležati	leżeć	to lie
linija	linia	line
lizati	lizać	lick
lomiti	łamać	break
loviti	łowić	to catch
ljudi	lud	people
mag	mag	mage
mahati	machać	swing
mama	mama	mum
mamiti	mamić	lure
međa	miedza	balk
meki	miękki	soft
miješati	mieszać	mix
misli	myśli	thoughts
misliti	myśleć	think
mjesec	miesiąc	moon
mjesto	miasto	place, town
mlava	mławą	muddy water
mlada	młoda	young

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
moć	moc	might
mokri	mokry	wet
moliti se	modlić się	pray
molitva	modlitwa	prayer
more	morze	sea
most	most	bridge
motika	motyka	hoe
može	może	can
mrak	mrok	murk
mračno	mroczno	dark
mraz	mróz	hoarfrost
mrštitи se	marszczyć się	ripple
mrtvi	martwy	dead
mudri	mądry (ą=au)	wise
mulj	muł	mud
muž	mąż (ą=au)	husband
muški	męski (ę=eu)	masculine
nabiti	nabić	load
naboj	nabój	shell
nabratи	nabrać	gather
nacija	nacja	nation
nagli	nagły	sudden
naglo	nagle	suddenly
najlepši	najlepszy	most beautiful
naopak	na opak	contrariwise

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
napad	napad	attack
napadati	napadać	to attack
napred	naprzód	forward
narod	naród	people
navika	nawyk	habit
nebo	niebo	sky
nebesa	niebiosa	heavens
nedovršeni	niedowarzony	immature
nejasni	niejasny	unclear
nije	nie	not
nijemi	niemy	dumb
nijemci	niemcy	Germans
nevina	niewinna	innocent
niski	niski	short
nizina	nizina	lowland
niže	niżej	lower
noć	noc	night
nositi	nosić	wear, carry
novi	nowi	new
novost	nowość	news
njiva	niwa	field
obećati	obiecać	to promise
oblak	obłok	cloud
obuća	obuwie	footwear
očekivati	oczekiwać	expect

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
od	od	from
odbiti se	odbić się	bounce
odeća	odzież	clothing
odważni	odważny	courageous
oganj	ogień	fire
ograda	ogrodzenie	fence
ogromni	ogromny	huge
ohladiti	ochłodzić	cool down
okresati	okrzesać	rough-hew
okrugli	okrągly	round
okrutni	okrutny	cruel
orati	orać	plow
osmjeħ	uśmiech	smile
osoba	osoba	person
oštri	ostry	sharp
otac	ojciec	father
otkriti	odkryć	discover
otopliti	ocieplić	warm
otpadi	odpady	waste
otplatiti	odpłacić	repay
otvor	otwór	hole
ovdje	ówdzie	here
pakao	piekło	hell
paliti	pałać	to light
(pot)paliti	podpalić	ignite)

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
para	para	steam
pas (struk)	pas	waist
pastir	pasterz	shepherd
pčela	pszczola	bee
peče	piecze	bakes
peć	piec	furnace
peći	piec	bake
pisanje	pisanie	writing
pisati	pisać	write
piti	pić	to drink
(on pije	on pije	he drinks)
pjesak	piasek	sand
pjevati	śpiewać	to sing
plač	placz	crying
(plakati	płakać	to cry)
(oplakivati	opłakiwać	mourn)
plamen	płomień	flame
platiti	płacić	pay
platno	płótno	canvas
plašt	płaszcz	mantle
pleme	plemię	tribe
plesti	pleść	weave
plitki	płytki	shallow
plivati	pływać	to swim
plodni	płodny	fertile

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
plodnost	płodność	fertility
plot	płot	fence
početak	początek	beginning
pod	pod	under
podjeliti	podzielić	divide
podjeliti se	podzielić się	share
podli	podły	mean
pogorje	pogórze	hill country
pojaviti se	pojawić się	appear
pokazati	pokazać	show
pokazivati	pokazywać	show
pokoj	pokój	peace
(spokoj	spokój	peace)
pokolenje	pokolenie	generation
pokorni	pokorny	humble
pokriti	pokryć	cover
polumrak	półmrok	twilight
poljana	polana	clearing
poljak	polak	pole
poljska	polska	Poland
polje	pole	field
pomagati	pomagać	help
(on pomaže	on pomoże	he helps)
pomorje	pomorze	seaside
ponoć	punoc	midnight

SRPSKI

POLSKI

ENGLISH

popodne	popołudnie	afternoon
poraz	porażka	defeat
porazbijati	porozbijać	break
posupati	postępować	proceed
potok	potok	brook
potomak	potomak	descendant
potomstvo	potomstwo	offspring
potreba	potrzeba	need
povod	powód	cause
pozno	późno	late
poznije	później	later
pożar	pożar	fire
prag	próg	doorstep
prašak	proszek	powder
prati	prać	wash
(ona pere	ona pierze	she washes)
pravo	prawo	right
prebiti	przebić	break
predak	przodek	ancestor
prejahati	przejechać	ride
prekrstili	przekrzcili	converted
prijatelj	przyjaciel	friend
pripovjest	przypowieść	parable
pristanište	przystań	harbor
priznati	przyznać	admit

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
prorok	prorok	prophet
prosti	prosty	simple
prut	pręt (ę=eu)	rod
prsten	pierścień	ring
prži	parzy	burns
pukovnik	pułkownik	colonel
pust	pusty	empty
pustinja	pustynia	desert
radost	radość	joy
radosna djeca	radosne dzieci	happy children
radosni	radośni	happy
radovanje	radowanie	rejoicing
radovati se	radować się	rejoice
raj	raj	paradise
rana	rana	wound
rano	rano	early
ravnati	równać	to level
ravnina	równina	plain
razbiti	rozbić	break
razgejati se	rozgrzać się	warm up
razumjeti	rozumieć	understand
razvaliti	rozwalać	smash
reka	rzeka	river
rod	ród	genus
rodbina	rodzina	family

SRPSKI

POLSKI

ENGLISH

rodak	rodak	relative
(krvni rodak	krewny rodak	native relative)
rosa	rosa	dew
rov	rów	ditch
ruda	ruda	ore
rudni	rudny	ore
ruka	ręka (ę=eu)	hand
rukav	rękaw	sleeve
rukavica	rękawica	glove
sad	sad	orchard
saditi	sadzić	to plant
samotnjak	samotnik	loner
san	sen	dream
sedlo	siodło	saddle
sestra	siostra	sister
sestrinstvo	siostrzeństwo	sisterhood
sijati	siać	saw
sijeno	siano	hay
sila	siła	force
sin	syn	son
sjeći	sieć	slash
sjediti	siedzieć	to sit
skakati	skakać	to jump
skočiti	skoczyć	jump
skok	skok	jump

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
(podskok	podskok	leap)
(preskok	przeskok	skip)
(uskok	uskok	fault)
skromni	skromny	modest
slani	słony	salty
(sol	sól	salt)
(soliti	solić	brine)
(dosoliti	dosolić	salt)
(nasoliti	nasolić	salt)
(osoliti	osolić	salt)
(zasoliti	zasolić	pickle)
slanina	słonina	bacon
slatki	słodki	sweet
slava	sława	glory
slediti	śledzić	track
slepi	ślepy	blind
sluga	sługa	servant
služiti	służyć	to serve
(on služi	on służy	he serves)
slušati	słyszeć	hear
slušati	słuchać	listen
smeće	śmieci	garbage
smijati se	śmiać się	to laugh
smijeh	śmiech	laughter
smiješno	śmiesznie	funny

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
smjelost	śmiałość	courage
smrt	śmierć	death
snijeg	śnieg	snow
spajati	spajać	bond
(on spaja	on spaja	he binds)
spavati	spać	to sleep
(on spi	on spi	he sleeps)
splav	spław	raft
srebrni	srebrny	silver
srednji	średni	medium
stani	stań	stand
(stani tu	stań tu	stand there)
stati	stać	to stand
stanica	stacja	station
starac	starzec	old man
stari	stary	old
staroga	starega	old
stračiti	stracić	lose
strah	starch	fear
strana	strona	side
strašni	straszni	scary
straža	stróż	watchman
strmo	stromo	steep
strog	srogi	severe
stvaranje	stworzenie	creation

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
stvoriti	stworzyć	to create
suhi	suchy	dry
sumrak	zmrok	dusk
sunce	słońce	sun
svekrva	swiekra	mother-in-law
sveti	święty	holy
svijet	świat	world
svitanje	świt	dawn
svijetlo	światło	light
svjetlost	światłość	light
svjedok	swiadek	witness
svraka	sroka	magpie
šapat	szept	whisper
šaptati	szeptać	to whisper
šiti	szyć	sew
tamo	tam	there
tanki	cieńki	slender
tašt	teść	father-in-law
tata	tata	dad
tetka	ciotka	aunt
teški	ciężki	heavy
tijelo	ciało	body
tkanina	tkanina	cloth
tlo	tło	ground
točiti	toczyć	to bore

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
torba	torba	bag
trava	trawa	grass
trud	trud	labor
tvrdo	twardo	hard
tući	tluc	beat
tupi	tępy (ę=eu)	dull
ubiti	ubić	kill
ubogi	ubogi	poor
udara	uderza	strikes
udarati	uderzać	to strike
udariti	uderzyćc	strike
ujak	wujek	uncle
ukras	okrasa	ornament
ukrasiti	okrasić	decorate
ulica	ulica	street
ulični	uliczny	street
umijeti	umieć	to be able
(on umije	on umie	he knows)
umiti	umyć	wash
unuk	wnuk	grandson
urok	urok	charm
(zli urok	zły urok	the evil eye)
uzda	uzda	bridle
ustati	wstać	stand up
ušće	ujście	estuary

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
vabiti	wabić	lure
vaga	waga	weigh
vata	wata	cottonwool
vatra	watra	fire
važiti	ważyć	mean
važni	ważny	important
večer	wieczór	evening
veselje	wesele	wedding
veseli	weseli	merry
veslo	wiosło	paddle
vidi	widzi	sees
vidik	widok	view
vidjeti	widzieć	to see
vidno	widno	visibly
vijek	wiek	century
vijenac	wieniec	wreath
vijest	wieść	news
vijesti	wieści	news
vir	wir	whirlpool
visitи	wisieć	hang
visoki	wysoki	high
viši	wyżej	higher
vitki	wiotki	slender
vjera	wiara	faith
vjetar	wiatr	wind

SRPSKI**POLSKI****ENGLISH**

vjetar veje	wiatr wieje	wind blows
vladati	władać	to rule
voda	woda	water
voda kaplje	woda kapie	water drips
vodopad	wodospad	waterfall
vođ, vođa	wódz	leader
vojevati	wojować	war
vojska	wojska	army
vojvoda	wojewoda	leader
voleti	boleć	to love
volja	wola	will
(moja volja	moja wola	my will)
(nevoluta	niewola	misfortune)
vonj	woń	odor
voziti	wozić	drive
vrata	wrota	gate
vrh	wierzch	top
zabava	zabawa	fun
zadovoljni	zadowolony	pleased
zagrejati	zagrzać	heat
zakopane	zakopane	buried
zamak	zamek	castle
zamagliti	zamglíć	blur
zamjenili	zmienili	changed
zapitati	zapytać	ask

SRPSKI

POLSKI

ENGLISH

zaručiti se	zaręczyć się	get engaged
zavist	zawiść	envy
zavodenje	uwodzenie	seduction
zbiti se	zbić się	crowd
zbor	zbor	assembly
zdravlje	zdrowie	health
zemlja	ziemia	earth
zemljak	ziomek	compatriot
zijevati	ziewać	yawn
zima	zima	winter
zlato	złoto	gold
zli	źli	evil (plural)
zlo	zło	evil
(zao	zły	evil)
zločinac	złoczyńca	villain
značenje	znaczenie	meaning
značiti	znaczyć	mean
zora	zorza	daybreak
zrno	ziarno	grain
zvati	zwać	call
zvijezda	gwiazda	star
(zvati po imenu	zwać po imieniu	call by name)
žal	żal	sorrow
žalost	żałosć	grief
žaliti se	żalić się	to complain

SRPSKI**POLSKI****ENGLISH**

žar	żar	fire heat
železo	żelazo	iron
žena	kobieta	woman
žena	żona	wife
ženska	żenską	female
ženski	żeński	female
žeti	żąc	reap
živi	żywy	alive
život	żywot	life
životi svetih	żywoty świętych	lives of the holy

ŽIVOTINJE**ZWIERZĘTA****FAUNA**

bik	byk	bull
čaplja	czapla	the heron
ćurka	ciurka	turkey
drozd	drozd	thrush
gavran	gawron	the rook
glista	glista	warm
gnijezdo	gniazdo	the nest
gnjida	gnida	nit
guska	gęś (ę=eu)	goose
jagnje	jagnię	lamb
jastreb	jastrząb	hawk
jelen	jeleń	deer

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
jež	jeż	hedgehog
kokoška	kokoszka	hen
kokot	kogut	rooster
komarac	komar	mosquito
konj	koń	horse
konj rže	koń rży	horse neighs
(rzanje	rżenie	neigh)
konjski topot	koński tupot	horse patter
kopito	kopyto	hoof
korito	koryto	trough
kos	kos	black bird
koza	koza	she-goat
krava	krowa	cow
krtica	kret	mole
lasica	łasica	ferret
lav	lew	lion, leo
let	lot	flight
leteti	latać	fly
lisica	lisica	fox
lis, lij, lisac	lis	fox
los	łoś	moose
losos	łosoś	salmon
mamiti	mamić	lure
medvjed	niedźwiedź	bear
miš	mysz	mouse

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
mrav, mravka	mrówka	ant
muha	muchy	fly
mula	muł	mule
nosorog	nosorożec	rhinoceros
orao	orzeł	eagle
osa	osa	wasp
ostriga	ostryga	oyster
ovca	owca	sheep
pas	pies	dog
pasti	paść	feed
pastir	pasterz	shepherd
pauk	pająk (ą=au)	spider
pero	pióro	feather
pčela	pszczola	the bee
pijavica	pijawka	leech
pojiti	poić	drink
rak	rak	cancer
riba	ryba	fish
ribar	rybak	fisherman
rik	ryk	roar
ričati	ryczeć	to roar
ris	ryś	lynx
rog	róg	horn
(rogovi, rogi	rogi	horns)
(nosorog	nosorożec	rhinoceros)

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
roj	rój	the hive
rzanje	rżenie	neigh
(konj rže	koń rży	horse neighs)
sedlo	siodło	saddle
slavuj	ślowik	nightingale
slon	słoń	elephant
sojka	sójka	jay
sokol	sokół	falcon
som	sum	catfish
sova	sowa	owl
srna	sarna	roe
stado	stado	herd
svinja	świnia	swine
šapa	łapa	paw
tele	cielę	calf
trut	truteń	drone
vabiti	wabić	lure
vaš	wesz	louse
vepar	wieprz	hog
vol	wół	bull
(volovi, voli	woły	bulls)
vrabac	wróbel	sparrow
vrana	wrona	crow
vuk	wilk	wolf
vuk vije	wilk wyje	wolf howls

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
zmija	żmija	viper
zvijer	zwierz	the beast
žaba	żaba	frog
ždrijebe	żrebię	foal

RASLINJE	ROŚLINY	FLORA
----------	---------	-------

bob	bób	broad bean
borovnica	borówka	bilberry
breza	brzoza	birch
bukva	buk	beech
celer	seler	celery
cvekla	ćwikła	beetroot
(bukovina	bukowina	beech wood
čar	czar	charm
dren	dereń	cornel
drvo	drzewo	tree
dub, hrast	dąb (ą=au)	oak
dubrava	dąbrowa	oak
gaj	gaj	grove
glog	głóg	hawthorn
grab	grab	hornbeam
grah	groch	pea
grašak	groszek	peas
jagoda	jagoda	berry

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
jabuka	jabłko	apple
jasen	jasień	ash
javor	jawor	sycamore
ječam	jęczmień	barley
keleraba	kalarepa	kohlrabi
kesten	kasztan	chestnut
klas	kłos	ear
(pšenični klas	pszeniczny kłos	wheat ear)
klen	klon	maple
konoplja	konopia	hemp
kora	kora	bark
kora	kora	cortex
koren	korzeń	root
koš	kosz	basket
kruška	gruszka	pear
kukuruz	kukurydza	corn
kupus	kapusta	cabbage
lan	len	flax
list	liść	leaf
lišće	liście	leaves
njiva	niwa	field
malina	malina	raspberry
orah	orzech	walnut
orati	orać	plow
panj	pień	trunk

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
pasti	paść	pasture
pastrnjak	pasternak	parsnip
podbjel	podbiał	coltsfoot
pojiti	poić	drink
pomorandža	pomarańcz	orange
proso	proso	millet
prut	pręt (ę=eu)	switch
pšenica	pszenica	wheat
pšenični klas	pszeniczny kłos	wheat ear
riža	ryż	rice
repa	rzepa	turnip
(keleraba	kalarepa	kohlrabi)
sad	sad	orchard
salata	sałata	lettuce
sijati	siać	sow
sijeno	siano	hay
sočivo	soczewica	lentil
soja	soja	soy
slama	słoma	straw
strnjika	ściernisko	stubble
šljiva	śliwa	plum
šum	szum	noise
topola	topola	poplar
trava	trawa	grass
trešnja	czereśnia	sweet cherry

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
trn	cierń	thorn
trnje	ciernie	thorns
trnjina	tarnina	sloe
višnja	wiśnia	sour cherry
vrba	wierzba	willow
zrno	ziarno	grain
žito	żyto	rye, corn

HRANA /JEDENJE	JEDZENIE	FOOD
-----------------------	-----------------	-------------

hleb	chleb	bread
(kora hleba	skórka chleba	crust of bread)
jagnjetina	jagnięcina	lamb
jaje	jajko	egg
jesti	jeść	eat
(on jede	on jada, je	he eats)
jogurt	jogurt	yogurt
kaša	kasza	groats
kolač	kołacz	cake
kuhinja	kuchnia	kitchen
lizati	lizać	lick
maslo	masło	fat
med	miód	honey

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
medovina	miód	mead
meso	mięso	meat
mleko	mleko	milk
mlečni	mleczny	milky
piti	pić	to drink
(on pije	on pije	he drinks)
pivo	piwo	beer
ocat	ocet	vinegar
repa	rzepa	turnip
sir	ser	cheese
slatki	słodki	sweet
sok	sok	juice
sol	sól	salt
(soliti	solić	brine)
(dosoliti	dosolić	salt)
(nasoliti	nasolić	salt)
(osoliti	osolić	salt)
(zasoliti	zasolić	pickle)
slani	słony	salty
slanina	słońina	bacon
supa	zupa	soup
(dobra supa	dobra zupa	good soup)
tijesto	ciasto	dough
vino	wino	wine
voda	woda	water

SRPSKI**POLSKI****ENGLISH**

votka	wódka	vodka
-------------	-------------	-------------

TIJELO**CIAŁO****BODY**

bol	ból	pain
(boli	boli	aches)
(bolest	boleść	pain, disease)
(teški bol	ciężki ból	severe pain)
(ostry ból	ostry ból	acute pain)
brada	broda	chin, beard
(podbradak	podbródek	bib)
bradati	brodaty	bearded
bradavica	brodawka	wart
buđenje	budzenie	waking up
čelo	czolo	forehead
disati	dyszeć	breathe
dlan	dłoń	palm
glad	głód	hunger
gladni	głodny	hungry
glas	głos	voice
glava	głowa	head
goli	góły	naked
grlo	gardło	throat
jezik	język	tongue
kašljati	kaszleć	cough

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH		
kihati	kichać	sneeze		
koleno	kolano	knee		
kosmati	kosmaty	hairy		
kost	kość	bone		
kosti	kości	bones		
krepki	krzepki	vigorous		
krik	krzyk	shout		
krv	krew	blood		
lakat	łokieć	elbow		
lek	lek	drug (lečiti	lecyć	to cure)
lice	lice	face		
misli	myślą	thoughts		
moć	moc	power		
mozak	mózg	brain		
może	może	can		
mrtvi	martwy	dead		
mudri	mądry (q=a)	wise		
nervi	nerwy	nerves		
niski	niski	low		
noga	noga	leg		
nos	nos	nose		
obrve	brwi	eyebrow		
o	o	about		
oko	oko	eye		

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
okolo	około	around
oči	oczy	eyes
ozdraviti	uzdrowić	cure
pest, pesnica	pięśc	fist
peta	pięta	heel
pjege	piegi	freckles
pleća	plecy	back
plodni	płodny	fertile
pluća	płuca	lung
pomagati	pomagać	to help
pomoć	pomoc	help
pomogli	pomogły	they helped
(on pomaže	on pomoże	he helps)
porod	poród	childbirth
potiljak	potylica	occiput
potrebe	potrzeby	need
prorok	prorok	prophet
prsa	pierś	chest
rame	ramię	shoulder
rana	rana	wound
rebra	żebra	ribs
rituali	rytualy	rituals
rožnjača	rogówka	cornea
(rog	róg	horn)
ruka	ręka (e=eu)	hand

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
slabi	słaby	weak
(slabost	słabość	weakness)
slezena	śledziona	spleen
slina	ślina	saliva
smrt	śmierć	death
srce	serce	heart
stopa	stopa	foot
šija	szyja	neck
tjeme	ciemie	crown
ubiti	ubić	to kill
urok	urok	charm
(zli urok	zły urok	evil charm)
usta	usta	mouth
uši	uszy	ears
veseli	wesoły	happy
visok	wysoki	high
vlassi	włosy	hair
volja	wola	will
vonj	woń	odor
zdrav	zdrów	healthy
zdravi	zdrowy	healthy
zdravlje	zdrowie	health
zenica	żrenica	pupil
zub	ząb (ą=au)	tooth
zubi	zęby (ę=eu)	teeth

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
žile	żyły	veins
živi	żywy	alive
život	żywot	life
žuč	żółć	bile

RAZNO	RÓŻNE	VARIOUS
-------	-------	---------

britva	brzytwa	razor
ćilim	kilim	rug
gitara	gitara	guitar
glatki	glatki	smooth
grablje	grabie	rake
grubi	gruby	rough
ići za tobom	iść za tobą	to follow you
igla	igła	needle
kaloše	kalosze	overshoe
klešta	kleszcze	pliers
klin	klin	wedge
ključ	klucz	key
kola	koła	cart
kolevka	kołyska	cradle
kolو	koło	circle
kopati	kopać	to dig
kositi	kosić	to mow
kosa	kosa	scythe

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
kositi	kosić	to scythe
kovač	kowal	blacksmith
(on kuje	on kuje	he forges)
kreda	kreda	chalk
kresati	krzesać	strike
kresivo	krzesiwo	flint
lampa	lampa	lamp
łopata	łopata	shovel
luk	łuk	arch
lutnja	lutnia	lute
mač	miecz	sword
mijeh	miech	sack
mlat	młot	hammer
motika	motyka	hoe
nož	nóż	knife
nožica	nóżka	leg
(noga	noga	leg)
olovo	ołów	lead
olovka	ołówek	pencil
okno, prozor	okno	window
orati	orać	plow
(preorati	przeorać	plow)
oštri	ostry	sharp
pero	pioro	feather
pila	piła	saw

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
pivnica	piwnica	cellar
plot	płot	fence
plug	pług	plough
polica	półka	shelf
potkova	podkowa	horseshoe
rezbarija	rzeźba	sculpture
sablja	szabla	saber
sanke	sanki	sled
sedlo	siodło	saddle
sjekira	siekiera	ax
srp	sierp	sickle
stol	stół	table
stoli, stolovi	stoly	tables
strela	strzała	arrow
svjetlo	świetło	light
tačke	taczki	wheelbarrow
tesar	cieśla	carpenter
tesati	ciosać	hew
truba	trąbka (ą=au)	trumpet
trubadur	trubadur	troubadour
trubaduri	trubadurzy	troubadours
veslo	wiosło	paddle
vile	widły	fork
vrata	wrota	doors
vuna	welna	wool

SRPSKI

POLSKI

ENGLISH

ZAMENICE**ZAIMKI****PRONOUNS**

ja	ja	i
ti	ty	you
on	on	he
ona	ona	she
ono	ono	it
one	one	they (fem)
mi, meni	mi, mnie	me
mi	my	we
daj nam	daj nam	give us
daj mi	daj mi	give me
daj mu	daj mu	give him
daj im	daj im	give them
wi	wy	you (pl)
oni	oni	they
one	one	they (fem)
moj	mój	my
moji	moje	my
to	to	it
(na to	na to	onto)
tvoj	twój	your
tvoji	twoje	your
naše	nasze	our

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
naša	wasza	our
vaši	wasze	your
nas	nas	us
(za nas	za nas	for us)
s njim	z nim	with him
vas	was	you
vaša	wasza	your
vaši	wasze	your

BOJE	COLORY	COLORS
bijeli	biały	white
crni	czarny	black
crveni	czerwony	red
plavi	płowy	blue
roze	różowy	pink
zeleni	zielony	green
žuti	zółty	yellow

DANI	DNI	 DAYS
ponedjeljak	poniedziałek	Monday
utorak	wtorek	Tuesday
sreda	środa	Wednesday

SRPSKI	POLSKI	ENGLISH
četvrtak	czwartek	Thursday
petak	piątek	Friday
subota	sobota	Saturday
nedjelja	niedziela	Sunday

BROJEVI	NUMERY	NUMBERS
----------------	---------------	----------------

jedan	jeden	one
dva	dwa	two
tri	trzy	three
četiri	cztery	four
pet	pięć	five
šest	sześć	six
sedam	siedem	seven
osam	osiem	eight
devet	dziewięć	nine
deset	dziesięć	ten
sto	sto	hundred

IZ TEKSTA	Z TEKSTU	FROM THE TEXT
------------------	-----------------	----------------------

- nie było własności ziemi – nije bilo vlasništva zemlje – there was not any ownership of the land
- chłodnych miesięcy – hladnih mjeseci – cold months

- cezar nazywał ich suebi – cezar ih naz-vao suebi – caesar called them suebi
- członkowie rasy – članovi rase – members of the race
- własnymi genami – vlastitim genima – own genes
- nowo powstałego – novo postalog, novo nastalog – newly created
- swojego własnego języka – svoga vlastitog jezika – ones own language
- mogły się porozumieć – mogli se sporazum-jeti – could understand one another
- przed głupotą – pred glupošću – faced with the stupidity
- samolubstwem i złem – samoljubstvom i zlom – vanity and evil
- najbliższymi plemionami – najbližim plemenima – closest tribes
- stworzyło między nimi garnizon – stvorilo medju nji-ma garnizon – created a garrison amongst them
- gdy główna serbia była pod władaniem turków – gdje je glavna srbija bila pod vladavinom turaka – where the majority of Serbia was ruled by Turks
- ‘sławni reformatorzy’ języka polskiego – ‘slavni reformatori’ poljskoga jezika – ‘famous reformers’ of the polish language

KREW NIE WODA I NIGDY NIE BĘDZIE

KRV NIJE VODA I NIKADA NEĆE DA BUDE

BLOOD IS THICKER THAN WATER AND FOREVER WILL BE

§

GORAN POLETAN

Goran Poletan urodził się w 1962 roku w Zenicy, byłej Jugosławii. Jego prace wydane były w następujących językach: angielskim, francuskim, niemieckim, rosyjskim, japońskim, szweckim, serbskim, rumuńskim, bułgarskim i słoweńskim. Otrzymał również nagrody literackie w Japonii, Australii, USA, Serbi i Chorwacji. Jako jedyny autor wydał 4 książki (poza kilkoma innymi których był współautorem) wyłącznie z tomikiem poezji siegającym czasów prehistorycznej Europy zatytułowanym: 'Stare Ognie Znowu Płoną'.

Goran Poletan je rođen 1962. u Zenici, bivša Jugoslavija. Radovi su mu objavljeni na: engleskom, francuskom, njemačkom, ruskom, japanskom, švedskom, srpskom, italijanskom, rumunskom, bugarskom i slovenačkom jeziku. Dobitnik je književnih nagrada u Japanu, Australiji, SAD, Srbiji i Hrvatskoj. Autor je 4 samostalne knjige (u više drugih knjiga se pojavljuje kao ko-autor), uključujući i knjigu poezije, koja se bavi pred-hrišćanskim istorijom Evrope, sa nazivom STARE VATRE OPET PLAMTE.

Goran Poletan - born in 1962, Zenica, former Yugoslavia. His works have been published in: English, French, German, Russian, Japanese, Swedish, Serbian, Romanian, Bulgarian and Slovenian. For his literary works he has received awards in Japan, Australia, USA, Serbia and Croatia. He is the author of four books (in several others he appears as a co-author), including the book of poetry: Ancient Flames Are Burning Bright, a book that explores the pre-Christian history of Europe.

URSULA KOTNOVSKA

Urszula Kotnowska- urodzona w Polsce, Kraków. Jej zainteresowanie językami i gramatyką zaczęło się na Uniwersytecie Jagiellońskim gdzie studiowała Filologię Angielską. Po studiach uczyła angielskiego w szkole średniej i prywatnej szkole angielskiego. W 1995 roku wyemigrowała z rodziną do Australii. Od tej pory uczy angielskiego jako drugiego języka studentów nowoprzybyłych do Australii nieustannie modyfikując swoją metodykę nauczania języka w jego naturalnym środowisku.

Ursula Kotnovska je rođena u Krakovu, Poljska. Njeno interesovanje za jezik i gramatiku datira još od vremena kada je studirala englesku filologiju na Jagiellonian University. Pošto je diplomirala, predavala je Engleski jezik u srednjoj školi i privatnoj školi Engleskog jezika. 1995. godine sa porodicom odlazi u Australiju, od kada tamo predaje predmet Engleski kao drugi jezik učenicima-useljenicima, stalno radeći na unapređivanju svojih metoda učenja jezika u njegovoj prirodnjoj sredini.

Urszula Kotnowska - born in Poland, Krakow. Interest in languages and grammar started when she studied English Philology in Jagiellonian University. After graduating taught English in high school and private school of English. In 1995, with her family, she emigrated to Australia. Since then, teaches ESL to overseas students and continuously strives to improve her methods of teaching the language in its natural environment.

...krew nie woda, i nigdy nie będzie!

...krv nije voda, i nikada neće da bude!

...blood is thicker than water, and always will be!

ISBN 978-86-85539-12-1

9 788685 539121

90000 >

